

ARGENTINAI MAGYAR HÍRLAP

Ifjúsági rovattal

L. Monteverde 3132
(1636) Olivos
Bs. Aires - Argentina

PERIÓDICO HÚNGARO DE LA ARGENTINA
CON SECCIÓN EN CASTELLANO

II. évf. 18. sz.
2006. SZEPTEMBER
(LXXVII. évf. 15.824 sz.)

Stirling György (Eger):

Oroszország körüludvarlása

A szellemes mondás: "A nagyhatalmaknak nincsenek barátai, csak érdekeik", most nagyon ráillik a jelenlegi nemzetközi helyzetre. Putyinnal

ma minden nyugati politikus nyájas képpel kezel és ül le egy asztalhoz, mondván: Oroszország megváltozott, noha valamennyien jól tudják, hogy **ami ott van, még nem igazi demokrácia**. Némi változás csak a felszínen történt, és a Kreml csaknem ugyanolyan vaskézrel nyom el minden ellenvéleményt, mint azt annakidején Sztálin tette. A nyugati lapok azonban igen tapintatosan kezelik ezt a kérdést, és míg a kínai átalakulásról számtalanszor megírták már, hogy gazdasági téren ugyan történt javulás, de a politikai rendszer ma is keményen kommunista, addig az orosz látszatdemokráciával nagyon szórmentén bánnak. A világsajtó alig-alig ad nyilvánosságot az orosz civil szervezetek és ellenzékiek panaszainak, inkább úgy tesz, mintha Oroszországban minden rendben lenne.

Pedig nincs így. Putyin cár autokrata módon irányítja az országot és nem válogat az eszközökben, amikor politikai ellenfelei elhallgattatásáról vagy félreállításáról van szó. A világ csak olyan kirívó esetekről értesül, mint Hodorkovszkij letartóztatása és a független bíraskodás megcsúfolásaként történt elítélése, vagy néhány nagyon feltűnően ügyködő emberjogi aktivista letartóztatása. Nemrég került a kezembe egy orosz ellenzéki kiadvány, amely szerint a nyugati közvélemény tévesen hiszi, hogy Oroszországban ma nincsenek kényszermunkatáborok és teljesen felszámolták a szibériai deportálás intézményét. A kiadvány szerint - ha kisebb számban, mint régen - **még ma is léteznek lágerek** a sarkkörön túl, ahol hivatalosan csak köztörvényes bűnözőket tartanak fogva, de találhatók ott ellenzéki tevékenység miatt letartóztatottak is. (Tudjuk: a kényszermunkatáboroknak és deportálásoknak régi hagyománya van az orosz birodalomban, hiszen már a cári időkben is alkalmazták ezt az intézményt a közrend és a nyugalom biztosítására az

izgága ellenzékiekkel szemben. Miért éppen Putyin szakított volna a bevált módszerrel?...) A Nyugat számára sokkal kényelmesebb szemtelenség hunyni mindezek fölött. Az okát ismerjük. Oroszország óriási földgáz- és nyersolajkészletek fölött rendelkezik és az Európai Unió államainak energiaellátása Moszkvától függ. Ennyi. Putyinnal ápolni kell a jóviszonyt, mert a nyugati világ kormányainak érdekei így diktálják. **Az elvek csak az érdekek után következnek.** Erre gondolhatott májusban az európai értelmiségiek egy csoportja, amely annak hírére, hogy a soros G8-csúcstalálkozónak Szentpétervár lesz a helyszíne, felhívást bocsátott ki, amelyben arra figyelmeztetett, hogy Európának nem szabad feladnia az elveit cserébe az orosz gázért és olajért.

A G8-csúcstalálkozó előtt pedig José Manuel Barroso, az Európai Bizottság (EB) elnöke jelentette ki: „Nem cserélünk energiát emberi jogokra”. Ám ezek csak hangzatos szavak maradtak. A G8-országok legutóbbi tanácskozásának kitűzése előtt többen elleneztek Oroszország meghívását és legalább azt akarták elérni, hogy feltételekhez kössék a részvételt. **Végül is mi történt?** Putyin nemhogy minden feltétel nélkül kapott meghívást, de ő lehetett a júliusi ülés házigazdája és teljes jogú tagként ülhetett le a tárgyalóasztal mellé. Arról, hogy szükség lenne felvetni az emberi jogok tiszteletben tartásának és a demokrácia megvalósulásának kérdését, mindenki megfeledkezett. A G8-csúcs tagjai is visszafogottan viselkedtek és tartózkodtak attól, hogy kritizálják az orosz demokráciát, nehogy azt Putyin a belügyekbe való beavatkozásnak minősítse.

A kép teljességéhez tartozik, hogy George W. Bush megérkezése napján a szentpétervári amerikai konzulátuson fogadta ugyan tizenöt oroszországi civil szervezet képviselőit és két órán keresztül hallgatta beszámolóikat, de ezzel a dolog el is volt intézve: a plénum előtt egyetlen szóval sem tett említést a találkozóról és azt sem tartjuk valószínűnek, hogy amikor Putyinnal négyszemközt beszélgetett, szóba hozta volna az aktivisták panaszait. Minek elrontani a légkört? Sőt: Bush még azt is kijelentette a közös

sajtóértekezleten, hogy Oroszországban **orosz stílusú a demokrácia**, és nem kell, hogy az amerikai legyen. Putyinnak tetszhetett ez a bonmot, mert ő meg ugyanott úgy szellemeskedett, hogy Moszkva nem kér az iraki típusú demokráciából. (Az újságírók egymásra néztek: vajon az orosz elnök úgy érti ezt, hogy nem tart igényt az olyan demokráciára, amelyet az amerikaiak erőltetnek rá?...) Érdemes szólni erről a szentpétervári G8-csúcstalálkozóról, hiszen ez a „gazdagok klubjának” nevezett nyolctagú tanácskozó testület a földkerekség legfejlettebb ipari országait, illetve legnagyobb gazdaságait fogja össze. A klubtagok csoportja birtokolja a világ összesített GDP-jének és ipari termelésének több mint felét. Ami a múltat illeti, a „klub” eredete a hetvenes évekre nyúlik vissza, amikor az Európai Gazdasági Közösség körvonalainak kirajzolódása mellett igény támadt egy olyan gazdasági fórum megszervezésére, amely nemcsak a nagy európai demokráciákat foglalja magába, hanem a tengerentúli gazdasági óriásokat: az Egyesült Államokat, Kanadát és Japánt is. A G7-ként ismert csoport ereje a világ gazdaságának nagyobbik részét reprezentálta és a maga nemében egyedülálló gazdasági erőt képviselt, amilyenre még nem volt példa a történelemben. A szabadpiaci gazdaság alapján szerveződött csoportnak annakidején kétségkívül volt némi szovjetellenes éle, ami csak a múlt század kilencvenes éveinek elején kezdett tompulni, mióta Oroszország is a demokrácia felé halad. Mára pedig teljesen eltűnt, mivel **Oroszországot is bevették a klubba**. Így lett a G7-ből G8.

Mindez természetesen nem ment simán. Az oroszok tagsága sokáig kérdéses volt, mert sokak véleménye szerint Oroszország nem más, mint egy olyan fejlődő ország, amely gyors meggazdagodását kizárólag nyersanyagkincseinek, földgáz- és nyersolajtartalékainak köszönheti. Ugyanakkor nincs helye olyan országok között, amelyek komolyan veszik a demokráciát, mert Oroszországban csak államilag szabályozott sajátos értelmezésű **látszatdemokrácia** van és a demokratikus intézményrendszer bővülés helyett egyre szűkül. Az 1998-as gazdasági válságból kilábaló Oroszország ugyan a leggyorsabban fejlődő országok közé tartozik, de gazdasága a 12. helyen áll a világon és az éves GDP, valamint az egy főre eső nemzeti jövedelem töredéke a többi klubtagénak. Ezzel szemben sokan úgy vélik, Oroszország nem hagyható ki a klubból, mert atom- és energia-nagyhatalom, amellyel mindenképp számolni kell. Elsősorban azért, mivel Európa nagyrésze az orosz energiaszolgáltatóktól függ és sokkal célravezetőbb velük szövetségben lenni, mint netán rivalizálni. Ugyanez áll politikailag is: egy, az elit-klubból kirekesztett Putyin sokkal veszélyesebb, mint az, akit be tudtak vonni a szövetségbe, mert szándékai - úgymond - így jobban ellenőrizhetők. Az elmúlt évtizedek bebizonyították, hogy az olyan nagy létszámú világszervezet, mint az ENSZ, nem alkalmas arra, hogy megbirkózzék gyors reagálást kívánó krízisekkel, míg a Föld legbefolyásosabb hatalmait egyesítő klub kedvezőbb keretet biztosít a kompromisz-

Ne félj, ne félj!
Múlóban már a tél.

A nap, a nap
lassan erőre kap.

Remény, remény
ragyog az ág hegyén.

De még, de még
tartja magát a jég.

De már, de már
ripeg-ropog, akár
az ablak üvege,
ha labda töri be.

/Kányádi Sándor: Ne félj!/
szumos megoldások számára.

A háromnapos szentpétervári tanácskozásról meg kell állapítani, hogy az konfliktusmentesen zajlott le és - ahogyan egy tudósító némi szarkazmussal megjegyezte - a világ vezetőinek találkozója a langyos egyetértés jellemezte. A hatalmas kerek asztal mellett helyet foglaló nyolcak előtt pedig feküdt néhány kényes kérdés - az iráni atom, az észak-koreai fenyegetés, a terrorizmus elleni harc összehangolása, az energetikai biztonság, a szegénység és a fertőző betegségek elleni küzdelem -, de úgy tűnt, lényegében mindenre megoldást találtak. Csak a csúcs idején váratlanul **főtémává előlépett közel-keleti válság** kérdésében alakult ki némi vita, de aztán itt is megszületett a konszenzus: az ENSZ-BT küldjön nemzetközi béke-missziót Libanonba s ugyanakkor az ország harctérre vált déli részén - ahol a szélsőséges iszlám Hezbollah milícia építette ki főhadiszállását - kéksisakos ENSZ biztonsági erők teremtsenek rendet, illetve létesítsenek kordont a háborúskodó felek között. Persze a G8 csak javaslatokat tehet, amit az ENSZ vagy elfogad, vagy nem. Újdonság volt, hogy a tárgyalásokon megfigyelői státusban részt vettek még

Folyt. a köv. oldalon

A TARTALOMBÓL:

- SOS! SEGÍTSÉG! 2.o.
- Olvasólevelek 2.o.
- Saáry Éva: 10 dollár 3.o.
- Kurucz László Budapesten 3.o.
- Apor Klára posztumusz írása 4.o.
- Így élünk Magyarországon 5.o.
- LAPZÁRTA UTÁNI HÍR 6.o.
- Mi történt? Kolóniánk hírei 7.o.
- REGÖS fesztivál
képes beszámoló HUF I.-II.
- Őrszemélyi vándordíj HUF I. III.
- Ösztöndíjasok
beszámolója HUF I. IV.
- HKK szemelvények HUF I. IV.
- Las Olimpiadas
Berlín 1936 SP.III.

A Himnusz-szobrot V. Majzik Mária Magyar Örökség-díjas szobrászművész készítette. Jókai Anna író nő avatta föl májusban. Az alkotás Budapest közigazgatási határától nem messze, a Budakeszi településen áll. (Köszönet Hering Józsefnek)

Az Olvasó írja...

Az AMH postarovata az olvasók fóruma. Az abban foglaltak teljes egészében az író véleményét tükrözik. A szerkesztőség ugyanakkor fenntartja a jogot, hogy a beérkezett leveleket szerkesztve közölje.

Kedves Zsuzsókám!

Úgy gondoltam, elküldök egy csevejt, az alkalomból, hogy végigjártam a göröngyös utat a DNI (argentínai személyazonossági igazolvány. Szerk.) megszerzése érdekében.

A személyadataim ugyancsak sok fejtörést okoztak a hivatalnok kisaszszonyoknak. Mikor harmadszor akarták visszaadni a papírjaimat, három dilemmájuk maradt velem kapcsolatban: miért engedtem meg a délszláv államok széthullását, miért van két vezetéknevem és mi az, hogy magyar vagyok? Akkor most végül is, magyar vagyok, vagy horvát? Van-e valami igazolásom arról, hogy magyar vagyok? (Egy úr készítette velem régebben egy riportot: „Negyven év, népe szolgálatában” címen, de sajnos azt is magyarul...)

Akkor egyiküknek eszébe jutott, hogy végül is meghallgatják, hátha esetleg mégis tudok válaszolni kérdéseikre. Egy előadást hallgattak meg a délszláv államok széthullásának részleteiről, majd a Trianoni békedekrétumról, kisebbségi sorsunkból származó „külön jogainkról” a nemzetiség kinyilatkoztatására stb. Példálództam a katalánokkal. Végül elmagyaráztam a házassági szokásokban általam észlelt különbségeket.

Megköszönték, ingyen képet készítettek rólam, egy sárga papírra ragasztották és egy hónap múlva vissza kell mennem - remélem, a DNI-ért! Nos, magyarokban sokkal nehezebben ment volna!

Kiss Piroska, eredetileg Drávaszögből

Kedves Zsuzsó!

Májusban pár hetet töltöttünk férjemmel Magyarországon, nagyon sok szép élményben volt részünk. De a legfelemelőbb számunkra a Honfi Lacival és Csikivel való találkozásunk volt.

Két emberóriás. Laci humora, optimizmusa a régi. Példáserű az a rendíthetetlen Istenbe vetett hit és akarás, amely bizonyosan a gyógyulásához fog vezetni. Ebben méltó társa Csiki, aki nagyszerű ápolónő is, ahogy Laci mondja, és intéz mindent, ami szükséges. Laci üzenetét szeretném tolmácsolni, amely mindenkinek szól: „Eleinte nem tudtam

az ágyból felkelni, most már ki tudok menni a konyhába. Ebből a betegségből ki fogok mászni, meg fogok gyógyulni, van hozzá erőm, hitem és akaratom.” Mindkettőnket meggyőzőtt. S lám, múlt heti telefonbeszélgetésünk alkalmával értesültünk, hogy már a kertet locsolja! Csak így tovább Laci, a jó Isten adjon Neked továbbra is ekkora akaratot, és rendíthetetlen hited segítsen a mielőbbi gyógyulásodban!

Rábai Katalin

(Sokan nagy szeretettel gondolunk Honfiékra innen Buenosból és kívánunk folyamatos fölerősödést!)

Néhány – jelen argentínai helyzetünkben igen időszerű - gondolat
(Hont András történésztől)

Aki csupán a köztársaságért mozdul, az tényleg az üres formáért rajong, s nem tűnik fel neki a valódi veszély: polgártársaink ijesztő mértékű közönye a közdolgok iránt.

Aki viszont formáktól, szabályoktól nem szoríttatva programja forrásaként mindenkor a népet jelöli meg és céljait a többség pillanatnyi vágyaihoz igazítja, nos, az potenciális zsarnok. Nem mentségeként említem, de ezt nem én mondom, hanem Arisztotelész. Ő úgy vélte: a demokrácia legromlottabb formája, „mikor mindenben a népszavazás dönt, nem pedig a törvény. Ezt a helyzetet a demagógok teremtik meg”. Az ilyen államban a nép maga lesz despotává, „s így a hízelgők tesznek szert tekintélyre. Olyan is ez a demokrácia, mint a monarchikus formák közt a tirannus. Az erkölce is ilyen: mindkettő zsarnokosodik a jobbik felett. A népszavazás itt ugyanaz, mint amott a parancs, a népvezér és a hízelgő udvaronc is megfelel egymásnak”.

A köztársaság védelmében tenni úgy lehet, hogy tiszteletben tartjuk a szabályait, élünk jogainkkal, véleményt nyilvánítunk közügyekben. A félelem ellen meg úgy, hogy nem fenyegetünk másokat. Se síppal, se dobbal, se nádi hegedűvel. Tömegrendezvény nem országos szorongások gyógyítására való.

(beküldte Jeszenszky Géza, Budapest külügyminiszter, 90-94 nagykövet USA-ban, 98-02)

STIRLING GYÖRGY: OROSZORSZÁG...folyt. az előző oldalról

négy olyan ország képviselői is, amelyek jelentős gazdasággal rendelkeznek s így jogot formálhatnak beleszólásra a világ ügyeibe. Brazília, India, Mexikó és Dél-Afrika kaptak meghívót a nagy energiaigényes országok közül (Kína nem), és küldötteik szerepet vállaltak az egyre inkább leszakadó harmadik világ segélyezésére tervezett programokban.

Meg kell még jegyezni, hogy ezúttal elmaradtak a minden eddigi G8-csúcsot kísérő demonstrációk, mert az orosz rendőrség már a vonatokról és az autóbuszokról is leszedte a Szentpétervár felé igyekvő antiglobalista tüntetőket és be sem engedte őket a városba. Akiknek pedig mégis sikerült bejutniuk a Kirov sportstadionba, ahol a „Másik Oroszország” címen hirdettek ellenzéki fórumot, azokra egyszerűen rázárták a kapukat és amíg a „nagyok” ülészttek, senki sem hagyhatta el a stadiont.

A kiadott zárnyilatkozattal az oroszok meg lehettek elégedve, abból éppen csak egyvalami maradt ki: Oroszország felvétele a Világkereskedelmi Szervezetbe (WTO), de jövőre már erre is ígéretet kapott. Jó kapcsolataikat bizonyítandó, **Bush és Putyin külön is tárgyalt** egymással s erről közös nyilatkozatot adtak

ki. Ebben felszólították Iránt, hogy záros határidőn belül adjon választ az ország vitatott atomenergetikai programjával kapcsolatos nyugati javaslatra. Észak-Koreát pedig figyelmeztették, hogy azonnal függessze fel a ballisztikus rakétákkal folytatott kísérleteit és térjen vissza a hatoldalú tárgyalóasztalhoz. Bush diplomáciai sikere, hogy két ilyen dokumentum aláírását elérte Putyinnal, de hogy a két felszólításnak lesz-e fogantaja, azt majd a jövő dönti el.

A szentpétervári csúcstalálkozó **megerősítette Oroszország nemzetközi tekintélyét** és Putyin elégedett lehet, mert majdnem mindent elért, amit akart. A közös nyilatkozatban maradéktalanul érvényesültek az orosz érdekek, és a világ leggazdagabb államainak vezetői valóságosan körülvárolták a hajdani KGB-tisztet, akinek pozíciója így saját hazájában is megerősödött. Nyugatnak észre kell vennie az ebben rejlő veszélyeket: Oroszországban a „más típusú” demokrácia-modell helyett **egy új tekintélyuralmi rendszer van kialakulóban**, amely egyre inkább korlátozza a demokratikus intézmények működését és az emberi szabadságjogokat. És ez előbb-utóbb fenyegetést jelenthet az egész világra...

S.O.S. - FELHÍVÁS!

A szeretet egy láncolat.

Soha nem tudod, kit érint meg, kihez érkezik és azt sem tudod, hogy honnan, kitől kapod vissza.

Lépj be mint „Támogató” a **Szent István Öregotthon** pártfogói körébe!

„Mibe?” - kérdezhetitek. Kis türelmet kérek. Igyekszem összefoglalni ezt a 2 hónapja mérlegelt tervet. Az idei, május 14-i közgyűlés óta különböző tervek forrnak arra vonatkozólag, **hogyan menthetjük meg a Szent István Öregotthont.**

„Miért kell megmenteni?” - kérdezheted, hiszen olyan remekül működik... mindenki meg van elégedve... az öregek boldogok. Mindenki becsületes, gondos. Ez igaz! Eddig semmi S.O.S.-felhívást nem kaptunk. Néha tapintatos levelet kapnak a Segélyegylet bejegyzett tagjai (csekély 60 személy...), hogy szíveskedjenek a havi 10 peso tagsági díjat befizetni, amit 1990-ben, az akkori gazdasági krízis után megalakult „mentőserég” megszabott. Az elmúlt hónapokban fülünk a sok tapintatos kérés, gyűjtés, felszólítás zajában kissé eltompult. Már csak akkor figyel oda és hall, ha ránk kiáltanak. Bocsánatot kérek. **Ezennel kivételesen hangosan kiáltok!**

Rövid helyzetjelentés: Még az „átkos” Horthy-korszakban alakult meg a **Magyar Segélyegylet** az I. Világháború után bevándorolt hazafiak kezdeményezésére és támogatásával, az akkori magyar követség pártfogásával. Mire mi, a II. Világháború menekültjei megérkeztünk, ez a kitűnő szervezet már létezett, de a magyar (immár) Nagykövetség megvonta támogatását. Az évek folyamán a Segélyegyletnek egyetlen feladata az Öregotthon fenntartása maradt. Kortársaimmal az elmúlt 50 évben sokszor meglátogattuk és segítgettük az otthonban élő idős testvéreinket, de ez nem haladta meg az alkalmi figyelmességeket. Mindenkinek megvolt a gondja, baja. Új megélhetés, új otthon megteremtése, gyermeknevelés, egyház, iskola... Sokan voltunk, ez is igaz, de szegények. Az öregotthon nem volt a prioritásunk, de nem voltunk közömbösek, sem önzők, sem fősvények. Megtettük a tőlünk telhetőt.

Ezzel szemben ma, 2006-ban, kevesen vagyunk. A segítőkész ifjúság megöregedett, elfáradt. Az ambíciózus, sikeres 2. és 3. generációnak pedig kevés (anyagi) kötődése van a magyar intézményekhez. Közömbösség? Vagy egyszerűen tudatlanság? Sok az Intézmény és kevés az aktív résztvevő. Az Argentin Magyar Kolóniát csodálattal emlegetik az egész világon. Micsoda közösségi élet! Büszkéek lehetünk rá, de lehetnénk hálásak is. Hálásak a szülőknél, akik megteremtettek egy új otthonot és lehetővé tették gyermekeiknek a tanulást és előremenetelt. Hálásak a jó Istennek, hogy aránylag gondtalan anyagi körülmények között élünk. Még ha úgy érezzük is, hogy ezt mind megérdemeltük és saját magunknak köszönhetjük, még akkor is éreznünk kellene, hogy ezért valakinek, valamivel tartozunk. Szüleink lehet, hogy már nem élnek, lehet, hogy nem szorulnak rájuk, de **nagyon sok elszegényedett, elhanyagolt idős magyar testvérünk él közöttünk**, akikről nem is tudunk.

A Szent István Öregotthon mint „jó-tékonyasági” intézmény jött létre, ahol legalább 5 magyar lakónak biztosítanak helyet. Ma a 42 bennlakóból **több mint a fele magyar.** Sajnos több az üreseedés, mint az új magyar lakó, mert új jelentkezőt csak abban az esetben tudnak felvenni, ha fenntartása költségeit meg tudja fizetni. Ezzel kell ui. kiegyen-

súlyozni azoknak az ellátását, akik csak minimális nyugdíjakkal járulnak hozzá a költségekhez. **Ezért hívlak benneteket „Támogató Tagnak”.** Jelentkeztek egyenesen Molnár Lászlónál az Öregotthonban, telefonon, e-mailen vagy levélben. A **Szent István Öregotthon** pártfogóját, Rubido-Zichy Ivánné Hohenlohe Szentá mint örökös védnököt ismerik el. Évtizedek óta ő segítette az Otthont minden nehézségében. Sajnos több jeles, jókedvű adakozót, mint a Balla fivérek, a jó Isten már magához szolgáltatta. Mindenkit szeretettel hívunk, de főleg a fiatalabbakat.

A „Támogatók” körébe hívjuk azokat, akik ezt az ügyet szívügynek, prioritásnak tekintik és egy havi összeggel erre előjegyeznek költségvetésükben. Ahogyan előre tudják, hogy melyek az állandó kiadásai, ahhoz mérten és azzal arányban ezt az összeget akár havonta, akár egy összegben pár hónapra előre, vagy egy évre előre, az **Otthon Boston Bank számlájára befizetik.** A nyugtával adományukat az üzletemberek, vagy vállalatok az adójukból levonhatják. Nem alamizsnára gondolok. Vegyétek úgy, hogy saját születeket Istennek hála, nem kell eltartatok. Hálából, ennek fejében hozzájárultok egy ismeretlen szegény magyar eltartásához egy szép nyugodt otthonban.

Első önként jelentkező „Támogató” özv. Farkas Györgyné, Apor Klára. A második a tiszteletbeli titkárnő, özv. Sebensné Bonczos Zsuzsi. A Jelentkezési ív nyitva van Molnár Lászlónál, de drótpostán szívesen közvetítjük. A havi listát minden hónapban az AMH hasábjain közölni fogjuk.

Amennyiben nem kívánod, hogy neved a Szent István Otthonon kívül másutt szerepeljen, azt tudasd velünk. A Biblia sok mindenre tanít minket. Arra is, hogy ne dicsekedjünk, de arra is, hogy a lámpást ne dugjuk a véka alá.

A jó példa nagyon fontos. Tartsunk össze és fogjunk kezét szeretettel.

Molnár László igazgató telefonja az Otthonban: 4729-8092, privát: 4795-3452, e-mail: hogarhungaro@hotmail.com
Zilahi Sebensné Bonczos Zsuzsánna

Összegezve: Miről van szó? Még 300 bejegyzett Segélyegylet tag, jóval magasabb tagdíjjal sem lenne elég ahhoz, hogy a 42-ágyas otthon költségeit fedezze. Mivel ez nehezen elérhető, ezzel a **felhívással** másra készítjük az egész magyar kolóniát. Arra, hogy lépjen be a „Támogatók” körébe! **MÉG KELL TEREMTENÜNK EGY TÁMOGATÓ-ALAPOT!** Számításunk szerint 1 idős testvérünk egyhavi eltartása ma, **igen szerényen számítva, 1.200.- peso.** Ha elkötelezed magad, hogy egy év lejártával legalább **1200 pesót (havi 100 alapon) befizetsz, azzal egy embernek 1 hónap tartásdíját biztosítod.** Természetesen sokan vannak, akik ennél többet is tudnának vállalni. Ezzel elérhetnénk, hogy a Szent István Öregotthon tovább tudjon működni, tovább tudja gondozni magyar öregeinket, és biztosítani tudjon az erre egyre inkább rászorulóknak egy nyugodalmas, emberséges életet. A **„Támogató-alappal”** kiegyezhetnénk a nyugdíjából (és a csekély tagsági díjából) eredő alapbevétel. Ezért **kell** az új megoldást megteremtünk!

Saary Éva (Lugano):

TÍZ DOLLÁR

Tíz dollár. Mi az, tíz dollár? Lefogodom, hogy a mai fiatalok nagy része semmibe se veszi, csupán amolyan „aprópénznek”

tekinti. Pedig tíz dollárnak is megvan – meglehet – a maga jelentősége, a maga kalandos története, sőt *történelme!*

1948-ig, a tragikus „fordulat évéig” nemcsak oroszok, hanem más nyugati katonai alakulatok is tartózkodtak Budapesten. Mi sem természetesebb tehát, minthogy egy amerikai őrmester, betévedve Bösszörményi úti fényképészüzletünkbe, dollárral fizetett, egy friss, ropogós tizeddollárossal.

Aki nem élte át azt az időszakot, bizonyára nehezen tudja elképzelni, mit jelentett számunkra egy ilyen bankjegy. Nemcsak vásárlóeszköz volt, hanem szimbólum – s akkor még úgy gondoltuk: egy jobb jövő záloga is! (Annak idején járta a mondás, hogy a szovjet megszállást „már guggolva is ki lehet bírni”, vagyis nem akartuk elhinni, hogy Nyugat végleg eladott bennünket!)

Édesanyám forgatta, nézegette, simogatta, majd gondosan elzárta a páncéldobozába, egészen addig a pillanatig, míg sürgősen fotóanyagra lévő szükségére, el nem határozta, hogy kiadja.

En vittem be a városba „a” dollárt, pénztárcámon belül is gondosan papírba csomagolva.

Ma sem értem, miként történhetett, de a vegyszer a pult alól, „feketén” árusító kereskedőhöz érve, rémülten vettem észre, hogy a tárca üres. Rossz volt a zár? Szeles ifjúságomban netántán kirántottam?

Semmi reményem sem volt rá, hogy megtaláljam, hiszen a belváros legforgalmasabb részén (Váci utca, Kossuth Lajos utca...) járkáltam, de azért mégis visszairamodtam zaklatott lélekkel, szorongó szívvel. Hogyan kerülhettem volna édesanyám szeme elé?

Szent Antal segített, vagy valaki más égi hatalmasság, ki tudja? Lényeg az, hogy a Vörösmarty-tér sarkán egyszerre megpillantottam a földön a gondosan összehajtogatott fehér papírt. A járókelők rá se hederítettek, ide-oda rugdalták...

Nagy kő esett le a szívemről! Nem is mentem akkor már vissza a vegyszerboltba, hanem egyenesen hazaszárguldtam, amit igen jól is tettem, mert időközben befutott némi pénz, ami fölöslegessé tette „dollárunk” fölládozását.

Aztán jöttek a zord idők. Egyetlen gramm arany - pláne valuta! - birtoklása hosszú, keserves börtön éveket, internálótábor, Szibériát, halált jelentett. (Még a nyugati levelezéseket is meg kellett szakítani!)

Édesanyám - hosszas mérlegelés után - elsőáldozási Jézus-szíve-képm hátsó borítólappja alá ragasztotta a tíz dollárt. Ma sem értem, miért éppen oda? Talán azért, hogy a „klerikális reakcióról” szóló híreszteléseket igazolva, az Égiek jóakarátára bizza a pénz őrzését?

Teltek-múltak az évek, mint a mesében, s elérkezett 1956. október 23-a, a „csodák napja”. Nem sokkal utána azonban beköszöntött a szomorú november 4-e is, amidőn végképp ránkzuhant a kétségbeesés...

November 23-án határoztam el, hogy kezembe veszem a „vándorbotot”. Édesanyám nem „hamubasult pogácsát” adott az útra, hanem kifejtette a Jézus-szíve-képből az évek óta ott rejtőzködő tíz dollárt, és bevartta kabátom hajtókájába. Ezzel indultam

útnak. Melengető érzés volt tudni, hogy „van valami pénzem”.

A határmenti pokoljárás, a félelem, a fagy, továbbá az andai „éjjeli menedékhely” leírása nem tartozik ebbe a történetbe.

Lényeg, hogy a bécsi Gurkgasse 32. szám alatt lévő iskola sebtében kiürített tantermeiben, szalmán helyeztek el ideiglenesen bennünket; férfiakat, nőket vegyesen.

Ruhát, élelmet bőven kaptunk, de az osztrák főváros számunkra teljesen szokatlan csillogása telve volt csábításokkal. Az ékszereket csak távoli, elérhetetlen csodákként bámultuk, de a csokoládé- és déligyümölcs-halmazok előtt csorgott a nyálunk. A háború kezdete óta nem láttunk ilyeneket. A Gurkgasse-i iskola mellékhelyiségében, nagy titokban kifejtettem kabátom hajtókájából a tíz dollárt, és kiosontam vele a városba. Megálltam az első déligyümölcs-kereskedőnél, és elköltöttem. Vettem rajta banánt, datolyát. Mindért.

Négyen menekültünk együtt: Gitta barátnóm (aki segéd volt a fényképészüzletünkben), vőlegénye és annak öccse. Hinni sem akartak a szemüknek, midőn diadalmasan kicsomagoltam szalmazsákunk szélére kuporodva a ritka csemegét.

Tíz dollár! Mi az, tíz dollár!? Néha jelentéktelen zöld papírpénz, néha azonban a tragikomikussá torzult történelem jelképe.

Kurucz László:

Budapest, a Duna gyöngye

Hosszúra nyúlt európai búcsulátogatásom utolsó állomása volt Budapest. A mai helyzetről és problémákról Barkuti barátunk olyan kitűnő megfigyeléseket közöl az Argentínai Magyar Hírlapban, hogy ahhoz nem sok hozzáfűznivaló van. Inkább egy-két mozaikszerű pillantás a Főváros kevésbé ismert részleteiről.

Két barlang. Egy a Pálvölgyben, amit nem szabad kihagyni, mert most már nagyszerűen járható. Régi szerelmem a Vár, de a Palotát, a Bécsi kaput, a Mátyás templomot már sokszor leírták, lefényképezték. A csodálatos várbarlangot viszont alig ismerik, noha két bejárata is van, ahol bizony érdemes 1-2 órát eltölteni. Szinte elképzelhetetlenül nagy, és még a kézbe adott térkép alapján is elég könnyű benne eltévedni. Kár, hogy nincs kellőképpen megvilágítva. Ajánlatos vastag sapkában menni, hogy elkerüljük a „csicsónokat” egyre jobban kopaszodó fejünkön!

A volt Honvédelmi Minisztérium romos épületéből alig egy negyedét tartották meg, abból is csak egy emeletet, a sok háborús belővést ügyes *trompe-l'oeil*-ökkel maszkírozták. Viszont most így egyszerre láthatjuk a Szent György téren a volt ferences kolostort, a Várszínházat, az oly sokat vitatott de végül mégis helyreállított Sándor palotát, jobbra a Várkert gyönyörű bejáratát és szinte az egész Várpalotát.

A Vörösmarty felé nézve megnézhetjük az új ásatásokat, mert a Várban mindig találunk újabb falakat, pincéket, bástyákat, támpilléreket. Egyáltalán kevesen vannak, akik felméri Buda várának még romjaiban is óriási méreteit. Pedig elég csak lesétálni a Savoyai szobortól a Lánchídig, alig 15 perc, hogy megcsodáljuk a Rondella nagyszerű építkezését, a nagy déli bástyák stratégiai elhelyezését, vagy a Lovas úton sétálva a hosszú nyugati fal ijesztő magasságát. Ha nem is régi fényében, de a Vár ma is a Főváros történelmi emlékekben leggazdagabb kerülete, ahol a figyelmes szemlélő mindig talál új felfedeznivalót. Egyetlen kifogásolható: a klasszikus Kapisztrán térbe beépített ultramodern ház közvetlenül a Nemzeti Levéltár mellett - nagyon bántó motívum.

A Szent István bazilikát 10 évig renoválták, de most kívülről-belülről talán sebb, mint amikor felszentelték. Nagyon sok a külföldi látogató, akik főleg belülről

csodálják meg impozáns méreteit. Erősen eklektikus a neo-reneszánsztól a barokkig, de mégis hihetetlenül harmonikus, művészi szobraival és képeivel, és ami talán a legfontosabb, mégis áhítatot keltő, igazi **templom**.

Kevés tiszta gótikus épület élte át ezer év viharait a Fővárosban, talán csak a Belvárosi templom és a Mátyás templom éppen maradt apszisa és néhány ülőfülke a Várban. Ez minden...

A Vörösmarty téren lebontották a „szocreál” kultúrházat, de nem jártunk sokkal jobban, mert egy multinacionális cég olyan komplexumot épít helyébe, ami felfelé (!) szélesedik. Már van egy ilyen a Dózsa

György úton is, ami még elfogadható, de a klasszikus belvárosi térhez ez sehogy sem illik. De hát ez legyen a legnagyobb baja szegény pestieknek... Még egy szó a kávé kedvelőinek. A híres **New York-kávéházat**

teljesen a régi formájában restaurálták, viszont az épületet szállodává alakították át. Csakúgy, mint a *Jugendstil* legszebb magyar példáját, a Gresham palotát.

Még egy jó hír. Végre lebontották a város egyik szégyenfoltját a Városház mögött: a Madách Imre térre néző butiksört.

A Krisztinavárosban van egy szép, nagy turulmadár szobor. Az Elöljáróság le akarja bontatni, merthogy az - úgy mond - "fasiszta, nacionalista! szimbólum". Mikor eljöttem a szobor még a helyén volt és valószínűleg ott is marad, oly nagy volt a helyi lakosság protestációja. (I. az erre vonatkozó hírt Barkuti: Így élünk, éldegélünk beszámolójában, az 5. o.-on. Szerk.) Vajon a Várkert óriási, immár több mint száz éves madarát, amely Pestről is látható, szintén le kell bontani? Vagy a Szabadság-híd négy művészi turulját, amelyek csak azért nem repülnek el, mert vasból vannak...

A Szabad Magyar Újságírók Szövetsége közleménye

A Szövetség posta útján megtartotta az Alapszabály által előírt négyévenkénti tisztújítást. A beérkezett szavazatok szerint a tagság az alábbi személyeket választotta meg a következő négy évre:

Elnök: fr. Kiss G. Barnabás, OFM, a detroiti magyarság plébánosa, a megszűnt Katolikus Magyarok Vasárnapja volt kiadója és szerkesztője.

Alelnök: ifj. Fekete István, író, újságíró, a Torontóban megjelenő Magyarság munkatársa.

Főtitkár: Soós József lapszerkesztő, az Amerikai Magyar Újság című folyóirat szerkesztő/kiadója.

Regionális alelnökök:

Egyesült Államok: Harmath István újságíró, a Torontóban megjelenő Magyarság munkatársa.

Kanada: Borbás Károly újságíró, a Torontóban megjelenő Hadak Útján című lap főszerkesztője.

Kárpát-medence: Dr. Balogné Tóth Erika Katalin író, újságíró, könyvszerkesztő/kiadó.

Nyugat-Európa: Dr. Sasvári László közíró, különböző magyar lapok munkatársa, a Svájci Magyar Egyesületek Szövetsége főtitkára.

Dél-Amerika: Haynalné Kesserű Zsuzsanna újságíró, az Argentínai Magyar Hírlap főszerkesztő/kiadója.

Ausztrália: Csapó Endre újságíró, az ausztráliai Magyar Élet című hetilap főszerkesztője.

Tiszteletbeli elnökök: Gaál Csaba újságíró, a torontói Magyarság volt főszerkesztője. Stirling György író, újságíró.

Tiszteletbeli alelnökök: Dr. Hasznos Miklós közíró, a KDNP volt országgyűlési képviselője. v. Serényi István újságíró. Soós Géza író, újságíró.

A Szövetség hívja és várja tagjai sorába a magyar írástudókat: írók, költők, újságírók, lapszerkesztők és a sajtó egyéb munkásait. Érdeklődni lehet a Szövetség címén. Hungarian Journalists, P.O. Box 7416, Baltimore, MD 21227-0416. E-mail: akacfa1215@aol.com

A Szövetség elnöksége úgy határozott, hogy az 56-os forradalom 50. évfordulójáról egy irodalmi pályázattal emlékezik meg. (Díjak: 200-100-50 dollár és oklevél. Verseket külön díjazzuk: 70-50-25 dollár).

A pályázati hirdetményt is a fenti címen lehet kérni.

Gazdasági érdekesség: Argentína versus Magyarország?

Az angol Economist tekintélyes és mérvadó gazdasági lap összeállítása szerint (2006. június 20) Magyarországnak kétes értékű dobogót sikerült „megcsípni”: Argentína mögött a feltörekvő piacok 3. legeladósodottabb országa. Adósság-rátája roppant magas. Argentína és a Fülöp-szigetek után Magyarország halmozta fel a bruttó hazai össztermékhez mért legnagyobb külföldi adósságot a feltörekvő piaci országok közül. A rangsort a Világbank adatai

alapján állították össze. A kimutatás szerint Magyarország már 2004 végén több mint 60 milliárd dolláros külföldi adóssággal rendelkezett, amely 63%-os GDP-arányos adósságnak felel meg. Ez a százalék Csehországnál 43, Lengyelországnál 41, és még Törökországnál is csupán 53 százalékos adósságrátát jelent. Az európai központi bank felmérése szerint a magyarországi bankok nyeresége évről évre gyarapszik, s csúcsokat dőnget a kontinensen. (HKZS)

BRAZÍLIAI HÍRADÓ

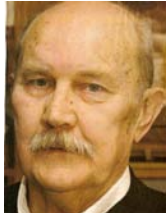
(Piller Éva, São Pauló-i tudósítónktól)

Magyarországi beszámoló

(2. rész)

A magyar kormány szokatlanul hosszú időre adja át a budapesti **Ferihegyi repülőtér** vagyonkezelési jogát Angliának: **75 évre**. Szakértők szerint a Ferihegy egy kimondottan jól kereső és fejlődőképes vállalkozás. Magyarország Európa közepén fekszik, mintegy Európa logisztikai központja. Ennek következtében természetes, hogy a repülőtér egyre növekvő személy- és áruforgalmat bonyolít le. 50%-os partnere a Malév, de emellett 20-25 más légitársasággal van állandó kapcsolata. Már jó fel van szerelve erre a feladatra: számos raktára, átrakó és árumozgató központja, gyorspostaszolgálat van. Ezt jobban kiépítve még növelte volna bevételét a magyar állam számára. „A kormány aranytojást tojó tyúkot kótyavetyélt el és ráadásul jóval értéke alatt írta ki eladásra a repteret... Az eladás ugyanakkor nemzetbiztonsági aggályokat is felvet. Mostantól kezdve az üzemeltető dönt arról, hogy ki szállhat le és ki nem Budapesten!” - idézem az egyik budapesti lapból. Hát bizony: egy ország repülőtere stratégiai pont. Ezt "csak úgy" el lehet adni?

De most aztán már elég a negatívumok felsorolásából. Csak rosszakat láttunk Magyarországon? Hát persze hogy nem. Szeretnék a következő emberről beszélni:

Makovecz Imre

Építőművész 70 éves. Először talán akkor hallott róla a külföldi magyarság, amikor egy barcelonai világeseményre egy olyan magyar pavilont tervezett, amelyet a vendéglátó Spanyolország megkérte Magyarországot, hogy hagyja ott, mert olyan nagyszerűen eredetinek tartották, hogy nem akartak tőle megválni. Makovecz Imre az a fajta ember, aki - bár látja a nehézségeket, de - bízik a magyar ember erejében, tehetségében. Jól esett olvasni egy interjún adott válaszait: „A hamu alatt szívósan és komolyan épül a második Magyarország” - mondja és megmagyarázza, hogy miből gondolja ezt: „3 évet adtam az életemből arra, hogy létrejöhessenek a polgári körök, nemcsak itthon, hanem a határainkon túl is. Azért, mert úgy láttam, hogy túl sok a megélhetési politikus, szükség lenne végre olyan emberekre, akik számára a köz érdekei megelőzik a saját érdekeiket. Ezek a polgári körök elevenen élnek és olyan embereket tömörítenek, akiket nem lehet egy-egy jól hangzó szlogennel lecsendesíteni.” Vagy: „A 70-es évek végén úgy tűnt, hogy mindennek vége. Megkezdődött a falvak körzetesítése, termelőszövetkezetek egyesítése, sorra megszűntek a tanácsok, iskolák, szolgáltatások, munkahelyek. És a semmiből előjött egy ősi hangzás s ebből egy olyan mozgalom keletkezett, amely létrehozta a **Muzsikást**, majd a **népzene együttesek** egész sorát és megalapozta a **táncházmozgalmat**. Ráadásul éppen nagyvárosi környezetben született újjá az a népművészet, amelyről már azt hitték a kommunisták, hogy rég vége. Ezzel az erővel nem fog bírni a globalizmus sem!” És végül a szakmája világából: „A magyar ács és a magyar kőműves ma is megazzi reggelire a német ácsot és kőművest. Tíz ötletükből kilenc tökéletesen beválik s kifogástalanul meg is tudják valósítani. Miért? Mert magyarok, azaz tehetségesek.”

Egyik délután meglátogattuk a **Balassi**

A Balassi Bálint Intézetben 5 brazíliai ösztöndíjas, barátaikkal. b.-j.: Timár Matyi, Timár Sára (Budapest), Santucci Gábor és Santucci Lizi (São Paulo), Körbl Csilla (New York), Pillerné (São Paulo), Ingrid Yamashita és Szabó Yuri (Curitiba, Brazília), Nyakas Solange (Santo André, Brazília)

Bálint Intézetet. Bevallom, hogy sajnos az argentin ösztöndíjasokkal nem találkoztunk, mert aki látogatásunkat megszervezte csak a brazíliai összehívására gondolt. Az Intézet maga már kívülről is igen jó benyomást tesz. Szép helyen van, a Somlói úton, jó leléttással egy nagy darab Budapestre. Bent minden komoly, tiszta és célszerű. Nagy, tágas folyosókon és széles lépcsőkön jutottunk fel a fiatalok egyik szobájába. 4-en laknak benne és ott szorongott a 8 fiatal, a brazil ösztöndíjasok egy csoportja. Persze nagy örömmel ölelgettük meg egymást, és aztán be nem állt a szájuk. Tulajdonképpen **mindenki jól érzi magát, főleg az, aki tényleg tanulni ment.** Azok szépen haladnak is.

Egy másik délután pedig **Timár Sándor és Böskét** látogattuk meg. Meguzsonnázunk és beszélgettünk. 5 gyerekükből 4 jelen volt. A beszélgetés során kiderült, hogy annak ellenére, hogy természetesen minden Timár gyerek táncol a **Csillagszemű**

Uzsonna a Timár családdal: b.-j.: Timár Gergely és Máttyás, Santucci Lizi, Pillerné, Timár Sára és Sándor

együttesben és a nagyok már komolyan besegítenek a csoport tanításában, vendégszerelések megszervezésében és levezetésében a szülők bölcs befolyása nyomán, a fiatalok nem gondolnak arra, hogy majd ebből fognak megélni, hanem rendesen tanulnak, szakmát választanak és tervezik egyetemi jövőjüket. - Este elmentünk a Csillagszeműek nagy-csoportjának a gyakorlására. Még így kettéváltak is hatalmas a csoport, és bár egy új táncot gyakoroltak, mindent beleadva fergetegesen táncoltak. (Gondolatban magunk mellé kívántam Pedrot és Edit! Bár élvezhették volna ők is ezt a nagyszerű bemutatót!) Persze attól teljesen függetlenül, hogy sokkal többen vannak, mint bármelyik dél-amerikai táncsoportunk, a menet mégis csak ugyanaz. Kemény táncgyakorlás, megszakításokkal, amikor a táncot, esetükben Sándor vagy Böske, belevit, magyaráz, lefordít vagy dicsér, majd körbeülés, megbeszélés, tervezgetés.

Aztán elérkezett a nagy nap, az **új Nemzeti Színház** megismerése. Aki mióta elkészült már járt Magyarországon már biztos látta, és aki még ezután megy, okvetlen nézze meg. Kívülről már egy messziről (sőt a Keletre érkező vonatablakokból is) jól látható nagy, igen elegáns, modern épülettömb. A főbejáraton bejutva, megint csak egy igen elegáns, modern, csillogó világ vár a nézőre. Több előadóterem van, mindegyikhez külön ruhatár és rengeteg eligazított teremőr, természetesen csinos egyenruhában.

Az **Egri Csillagok** „történelmi musical” változatát néztük meg. A bugyogós, fezes török ostromlókat, a daliás egri vitézeket, a hős egri nőket és a történet főszereplőit 20 színész és mintegy 100 táncos jelenítette meg. Az egész igen szellemes, szórakoztató és látványos volt. Sajnos Makovinyi Tibi, aki szintén ott vitézkedett az Eger várát védő harcosok között, nem látogathattuk meg az öltözőben, mert a teremőrök nem engedtek oda. Az előadás után, kint a színház előtti téren üres buszok, villamosok vártak a kitóduló közönségre, mindenki szépen felfért, amire akart és simán hazajutott. Alig volt pár privát autó a parkolóban. Igazán nem is kell privát autó Budapesten, mindenhová eljutsz, és három jármű között is válogathatsz: villamos, metró vagy busz. Igen, Budapest is, mint megannyi európai nagyváros jól megszervezte lakosságának közlekedését.

Erdélyi utunk - és szokatlan kezdete

(Apor Klára írását sajtó alá rendezte Bonczos Zsuzsa)

Apor Klára írását halála előtt 2 nappal tördeltük. Szerk.

Erdélyi utunkat megelőzően **Montreuxben** gyűlt össze népes családom: gyermekeim és az Európában dolgozó 8 unokám. Montreuxben gyönyörű tóra néző szállodában Berczely Martin unokámnak egy indonéziai kislánnyal tartott esküvőjére voltunk hivatalosak. A mai globalizált világnak megfelelően az anyakönyvi hivatalban az eskü és minden szó két nyelven, franciául és angolul hangzott el. Csodálatos fogadás következett, ahol vígan ünnepeltünk, midőn 2 pohár pezsgő között a hetedik hónapban várandós Marina unokám, aki Frankfurtból jött férjével a családi ünnepre, hirtelen szülési görcsöket kapott. Az izgalom tetőfokára hágott. Hetedik hónap, kis, helyi kórház - azonnal intézkedni kell. Percekben belül helikopterrel szállították a fiatalasszonyt a híres berni női klinikára, ahol reggelre megszületett egy két kilónál könnyebb kisfiú. Hajnal felé az egész család megjelent a helyszínen, ki vonaton, ki autóval. A fiatalasszonyt a szülőszobában találtuk. Körülötte a modern szülészeti technika bámulatos lehetőségeit és berendezését csodálhattuk meg. Volt ott szabványos szülőágy, balra tőle egy ülő helyzetben szülni óhajtó nő számára egy lépcsős alkalmatosság, majd odébb a mennyezetről lelógó színes, összecsavart függöny, amelybe kapaszkodva indián módra, állva szülhet a fiatalasszony. Végül, a szoba közepén egy 3-4 méter átmérőjű úszómedence. Az asszony testhőmérsékletének megfelelő vízbe néhány lépcső vezet, amibe a gyermek, mint mondják, szépen kiúszik a világba. Miután unokám a szabványos műtőágyat választotta, nem tudhattam meg, hogy utóbbi esetben a bába és az orvos búvárdresszben szokott-e segídezni?

Az apró kis csemete inkubátorba került, mondván, hogy amíg nem éri el a 9 hónapot és minden szerve nem fejlődik ki, nem lehet kivinni. Marina-mama velünk együtt beköltözött a kórházajtóval szembe levő McDonald Otthonba. Ez csodálatos amerikai „játékonyági intézmény”. A földszinten egy óriási villanykonyha, minden család számára egy kulcsra záró élelmiszerzárka, a teljes falat betöltő jég-szekrényben ugyancsak egy zárható kalitka, kávé és teát 1 euróért mindenkor ontó masina, arrébb egy szép karosszékkel ellátott nappali, tv, számítógép és drótposta lehetőség. A mellette levő szobában sok mackó és játék, ahonnan pár lépcső egy hintákkal ellátott kis kertbe vezet. Mindez a kistestvérek számára, mialatt a kismama az újszülöttet hozza világra. A 2. emelet a fiatal apák birodalma, a 3. és 4. emelet - felvonó nélkül - a magunkfajta távolabbi hozzátartozóknak adott menedéket. A kismama háromóránként átmege szoptatni, de a papa sem lóghat meg. Délutánonként feleségével „kenguru-gyakorlatra” köteles megjelenni. Az ifjú szülők tisztára súrolt meztelen mellére fektetik 20-20 percen át a picit. Az afrikaiak állítólag ezzel a módszerrel tartották életben a minden higiénitól mentes világban született gyermekeiket. Az, hogy közben a fiatal bankigazgató papa a munkahelyével állandó összeköttetésben maradt kis mobiltelefonja segítségével, manapság hozzátartozik ehhez a gyermekszegény világhoz.

Egy héttel később mentőautó vitte inkubátorral együtt a csemétét és mamáját haza, a frankfurti kórházba, míg a papa állandó készségben kísérte őket autóval.

Eközben jómagam négy gyermekemmel Pesten bérelt kisbusszal **Erdély felé** tartottam. A Karcag melletti Szívek gyógyfürdő

Miután volt még egy üres esténk, a Bob herceget néztük meg (reméljük Lomniczy Józsi ezt nem tudja meg...) és nagyon élveztük egyrészt Huszka Jenő kellemes zenéjét, az ismerős áriákat, a szép ruhákat, másrészt azt, ahogy a modern „musical” után most egy régi világból szállt felénk zene, játék, téma és hangulat...

(A Bob herceg operett videón kikölcsonözhető a Buenos Aires-i HKK könyvtárból! Józsinak is szívesen kiadjuk. Szerk.)

hotel remek módon felezi a hosszú utat. Megálltunk **Zsákán**, ahol 1924 és 1944 között éltünk. Valamikor Rédey birtok volt és mostohaapám anyai ágon örökölte. Örömmel láttam, hogy az angol királyi család némiképp tataroztatta, de elképedtem az ott árult könyvekben közölt adatokon. Hogy ezeréves történelmünknek csaknem valamennyi csatája ezen „vár” falai között zajlott volna le, hogy hazánk nagyjainak nagy része itt szerzte volna babérait, azt alig hiszem... A határnál új, EU-nak megfelelő szellemben percek alatt átjutottunk. **Nagyvárad** előtt olasz spekulánsok által elhagyott, ablaktalan gyárépületek még mindig csúfítják a vidéket. Késő este érkezünk Marosvásárhelyre. Nehéz volt szállást találni. Ma állítólag kétszáz ezer lakosa van a városnak, azelőtt volt talán negyvenezer.

A jó Isten ajándéka, hogy négy gyermekemmel még egyszer meglátogathattam szülőföldemet. Elveztem utam minden egyes mérföldjét. Nagyanyám meggyesfalvi birtoka a Kismarosnál végződött volt, de nincs többé **Kismaros**, szabályozták a folyót. A kataszteri hivatal nem mond semmit. A Lázár család birtoka volt, jóval mielőtt a felmérési hivatal létrejött. Innen esőben nehezen haladunk dél felé a kisbusszal. Útépítési szakaszok követik egymást - az EU így kívánja.

Nagyvégre a Küküllő völgyében fekvő **Abosfalvára** érünk. Hamar együtt van a falu népe, mivel már tavalyról ismernek. Percekben belül virággal díszített terített asztalon házi sonka, jó paprikás szalonna és falusi bor. Visszakaptuk az épületet, de rossz karban van, se ablak, se ajtó. Terveink iránt érdeklődnek, de kinek van pénze a nagy házat lakhatóvá tenni. Arra, hogy mit várnak tőlünk egyhangúan azt választották: indítsunk újból szőlőgazdaságot. Erre sajnos nem látok lehetőséget.

Következő megállónk **Szováta**, gyermekkorunk nyaralóhelye. Régen sok földbirtokosnak volt itt színes fafaragással díszített nyaralója. Élveztek a Medvetó sós vizét, a remek flekkent kínáló, szalmával fedett fogadókat, az út szélén kapható friss mogyorót, az erdőben időnként felbukkanó nyaldosható sókupacokat. Ma ez már csak emlék. A méregdrága óriási Danubio szállóban nem volt hely, egy „bed and breakfast” villa könyörült meg rajtunk. Lent az erdő mélyén egy pisztrángfarm mesebeli vacsorát készített számunkra.

Másnap **Szárhegyre** vitt utunk. Meghattottan ölelem át a már jól ismert gondozókat. Nagyanyám gyermekkorában még itt éltek Lázár őseim, előtte Bethlen Gábor otthona volt. A helyreállítás nagyon lassan halad. Reménykedünk az Unesco támogatásában. Ha Isten is úgy akarja és megítéli az örökséget, alapítványt létesítünk, amelynek a hargitai katolikus püspökség lenne a kurátora, hogy magyar mivolta biztosítva legyen. Addig is szeretettel várunk kongresszusokat. Ottlétünkkor éppen egy falusi esküvőre kérték a termeket. **Hátha egyszer egy itteni cserkész vagy regőcsoport megtisztel látogatásával?...**

Szerk. megj.: A Regőcsoport tavaly február 20-án járt Gyergyószárhegyen, ahol Laczkó-Albert Elemér polgármester kíséretében meglátogatta a Lázár kastélyt és külön megtekintette a Bethlen Gábor gyermekkori szobáját. Ettől függetlenül, élve a kedves meghívással szívesen látogatnának újból el oda!

A Regőcsoport résztvevői csodálják a Lázár kastélyt... FOTO REGÖS

Így élünk, éldegélünk . . .

(levélrészlet Magyarországról)

Igazi forró magyar nyár köszöntött ránk az idén. Ahogy Arany János Toldijában áll: *Ég a napmelegtől a kopár szik sarja. Tikkadt szőcskenyájak legelésznek rajta.* Bizony, a magyar mezőkön a tikkasztó hőség vette át a főszerepet. S a földek munkásai ugyanúgy megszenvedik a mindennapi munkát, mint egykoron elődeik. Csak most már senki nem figyel rájuk.

Mostani mondanivalóm lényege: nincs új a nap alatt. Mint bizonyára argentinai olvasóim is hallották: itt járt nálunk George W. Bush. A kormányhoz hű sajtó szerint azért, hogy az 56-os szabadságharc 50. évfordulójára való figyelemmel tiszteljen 56 hősei előtt. Ebből kifolyólag sokan úgy vélekedtek, hogy Bush találkozik majd a még élő veteránokkal. S talán még kitüntetések is osztogat majd. Hát az élet megint rácsfolt a várakozásokra. Bush érkezése előtt fél Budapestet lezárták, a rossz helyen parkoló autókát elszállították. Még a csatornába is kamerákat dugtak. S a pesti flaszteren megszületett az új szleng: Jön Bush elvtárs! S bizony nem sokat tévedtek az élcelődők. A rebellisnek számító veteránok persze közelébe se kerülhettek az USA elnökének. Izmos rendőrök hessegették el a megrokkant öregeket. Bush biztonsági okokból nem mert kimenni az elnöki palota erkélyére se a budai várban, így nem tudta megtekinteni csodálatos budapesti panorámánkat, mert a Duna tulsó partjáról, állítólag, jó célpont lehetett volna. . . Végül a Citadellán mondott egy beszédet, miközben helikopterek köröztek a Duna fölött. S a magyar tévénező egyebet nem tehetett: mosolygott. Mosolygott azon, hogy Bush az egykori elvtársának a kommunizmus népelemző diktatúrájáról beszélt. S a régi elvtársak ugyan úgy megtapsolták, mint hajdanán Brezsnyev elvtársat, aki viszont az amerikai imperialisták népelemző diktatúrájáról szónokolt nekik. Hát ezért mondhatjuk azt: Nincs új a nap alatt.

Ami a hétköznapjainkat illeti, a megszorító csomag van napirenden. Így nevezik ui. a kormány új pénzbeszedő akcióját. Ez a „csomag” olyan nagy, hogy talán ma még a közgazdász professorok sem tudják, a benne lévő leglényegesebbek majd milyen összefüggésekben hoznak hátrányokat ránk nézve? Érdekesképpen megemlítem, hogy a szocialista média piacán most a megszorító csomag eladása folyik. Létezik egy betelefonáló műsor, ahol a tévénezők mondhatják el véleményüket. Itt lehet hallani: „Erre a megszorító csomagra szükség van!” Vagy: „Inkább ez jöjjön, mint a jobboldal...”

Az már biztos, hogy új adók kerülnek bevezetésre. Olyanok például, hogy házi pénztáradó. Megemelkedik az általános forgalmi adó is. Tandíjat fognak szedni a diákoktól, amit persze nem tandíjnak, hanem valamiféle hozzájárulásnak neveznek. Egészségügyben bevezetik a vizitdíjat, receptdíjat. Kórházakban ágydíjat számolnak fél, mint holmi rossz házakban. Megemelkedik a társadalombiztosítás járuléka. Vasúti vonalakat szüntetik meg. A nyugdíjas kistermelőknél is társadalombiztosítási járulékot kell fizetni, függetlenül attól, hogy azt egyszer már aktív korukban kifizették, s nyomorúságos nyugdíjuk mellé kénytelenek még dolgozni. S hogy ezek együttes hatása kit hogyan érint, azt majd az élet fogja visszaigazolni. Annyit máris lehet látni, hogy szinte minden fogyasztási cikk drágulni fog. Arról, hogy ez a bizonyos csomag köszönő viszonyban sincs a szocialisták választási ígéreteivel, nem kívánok szólni. . . Talán annyit: amikor a jobb érzésű újságírók száza fogták a miniszterelnököt, így vágta ki magát: „Nem hazudtam, csak *nem bontottam ki az igazság minden részletét.*” Hát ennyit az új szocialista dialektikáról. . .

Vajon milyen érzelmek s mekkora haszon hajthatja ezeket a vezetőket, hogy immár többször sorozják nehéz helyzetbe az országot? Elég talán az első nagy „földrengésre” gondolni, amikor 1919-ben, Lenin és társainak útmutatásai, biztatásai alapján hasonszőrű emberek Tanácsköz-

társaság néven világforradalmi kísérletet hajtottak végre. S ezt a kommit még Szlovákiába is exportálták! Ahol kikiáltották a Szlovák Tanácsköztársaságot is, és ennek eredményeként az európai nagyhatalmak jól megfontolt biztonsági okokból feldarabolták Magyarországot, hogy még egyszer ne fordulhasson elő hasonló rémdráma. Aztán negyven évig *építettük a szocializmust.* Mint kiderült: hiába. S most minden darabját újra verték, amit zömében ők, a rendszer működtetői vásároltak meg igen jutányos áron. . . És hol van már a leninizmus? S lám, akadnak emberek, akik még mindig ebből a csődhalmazból tudnak sikereket kovácsolni. Vannak emberek, akik újra és újra náluk keresnek lelki nyugalmat, menedéket. Hát ezt nevezhetnénk kommunizmus-függőségnek. Olyan tünet ez, mint amikor az életfogytiglanra ítélt rab negyven év után szabadlábra kerülve, egy rövid idő után visszakivánczol a megszokott cellájába. Hát ez a 40 év munkálkodik az agyak többségében.

De hagyjuk a múltat. Bizonyos, hogy az élet ezen a téren is megszüli majd a maga bölcsességét, ami ha lassan is, de leülepszik az emberi fejekbe. Csupán ott a baj, hogy ennek az árát immáron az unokáinknak is nagyon drágán kell megfizetni.

Korábban már beszámoltam a most zajló korrupciós ügyek tárgyalásáról, amelyeket a választások előtt azért nem volt szabad említeni, mert befolyásolhatták volna a választási eredményeket. . . Nos, egy ilyen régebbi ügy végeredményéről már beszámolhatok. Lezárult a Posta Bank botrány néven elhíresült eset tárgyalása. Röviden: a tíz évig tartó vizsgálat, nyomozás szerint 36 milliárd forint eltűnt a bankból. Am a bankot 300 milliárddal kellett konszolidálni költségvetési pénzből! Majd ugyanezt a bankot pár hónap múlva 150 milliárdért eladták. Most a független magyar bíróság ártatlannak találta Princz Gábor egykori bankárt, s felmentette őt a hűtlen kezelés vádjá alól. A vádlottat dr. Bárándy Péter, volt szocialista kormány igazságügyi minisztere védte. A hazai tudósítónak nem célszerű bármi kommentárt fűzni a száraz tényekhez. . . Argentin olvasóimnak talán azt elmondhatom, hogy a „hűtlen kezelés” a sikkasztás egy enyhített formája, és ezt a szocializmusban előszeretettel alkalmazták a jó elvtársak ügyében. . .

A magyar állapotokat jól jellemzi, hogy a köznépi vidáman fogadta az ítéletet. Ezzel kapcsolatban több vicc is született. Ezek között sok kemény vicc is akad, talán egy enyhébbet közreadhatok:

Matematika feladat: Harminchatmilliárdot loptak el egy bankból. Háromszázmilliárdért konszolidálták. Százötvenmilliárdért eladták. Kérdés: Hány éves a bankár?

Érdekes fejleményekről lehet hallani a tervezett vasútvonalak felszámolása ügyében is. Olyan vasútvonalat is fel kívánnak számolni, ami fölé most épül egymilliárd forintért egy felüljáró! Közben pedig némely kórházban már műtői beavatkozások maradnak el, mert nincs pénz az eszközökre. Akadt például olyan kórház is, ahol nem volt gipsz! A mentőktől több száz főt kívántak elbocsátani azonnal, de másnapra kiderült, hogy ezt mégsem lehet végrehajtani. . . Tiltakoznak a pedagógusok, a több gyermeket nevelők, s a sort folytathatnám tovább. . .

Ebben a nagy összevisszaságban szinte alig jutott figyelem egy szomorú hírre. Elhunyt Bartis Ferenc költő. Róla annyit mindenképpen tudnia kell a hazájától távolba szakadt magyarnak, hogy Bartis Ferenc Erdély földjén látta meg a napvilágot. Már fiatalon felkeltette a Securitate figyelmét, s élete, pályája csúcán, 1956. november elsején, Kolozsvárott, a házsongárdi temetőben, Dsida Jenő síremlékénél több ezer ember előtt elszavalta egyik versét, amiért hét év szigorított börtönt kapott! Ebben a hét évben ötször járta meg a vizes pincét, ami azt jelentette, hogy egy héten át mellkasig érő vízben kellett állnia. Ez alatt mindössze egy láncba tudott kapaszkodni!

Naponta egyszer kapott kovászos puliszkát, s egy liter sós vizet. Tizenkét csonttörést gyűjtött össze a börtönének idején, s bal fülére megsüketült az ütlegektől. De a szenvedések listája közel se teljes. . . A nyolcvanas években települhetett át Magyarországra, de erről s életútjáról semmit se tudott meg az átlag magyar polgár. . . Az itt élő „szélsőségesek” meggyászolták. S ha kérhetem olvasóimat: emlékezzenek egy percre Bartis Ferencünkre, aki egy picit a mi keresztünk is hordta. . .

A közeledő önkormányzati választásoknak már nincs akkora tétje, mint a parlamenti választásoknak. Ez már a személyes csaták színtere lesz. A fő hangsúly ezúttal is Budapestre esik, mint arra a bizonyos állatorvosi lóra, amin minden betegség megtalálható. . . Újabban a Combinó botrány tartja életben a pesti elméket. A Combinó ugyanis egy új villamos, aminek darabját egy milliárd forintért vásárolták a Siemens cégtől. Amde a régi pályán sehogya se akar működni az új jármű. Kiderült, hogy az új villamos vezetékeit nem bírták el az elrozsdásodott régi tartóoszlopok, és a sok strapát megunva egyszerűen kidőlték, mint a kiszáradt nyárfa. Aztán kiderült, hogy rosszak a villamosok ajtóinak zárószervezetei is, és így a biztonsági rendszer nem engedte elindulni a Combinót. Mindez 36 fokos hőségben elég kellemetlen, és ez igen rosszul jött a szociál-liberális városvezetésnek. Erthető módon az ellenzék a főpolgármestert keresi az ügyben. Ő pedig az alpolgármesterre mutogat. A köznépi egy része meg valami jutalékról beszél, amit állítólag valakik, akik az üzletet kötötték zsebre tettek. . .

Közben újabb állomáshoz érkezett a Turulmadár ügy is. A legújabb független magyar bírói döntés szerint a szobrot le kell bontani. Jöhetnek tehát újra a tiltakozások, petíciók, aláírásgyűjtések. S máris van egy jó téma, amiről írni, beszélni lehet hónapokon át, elfeledve az áremelések minden gondját. . . (Az AMH 2005. decemberi számában a HUFU III.o.-án található a XII. kerületben fölavatott turulmadaras szobor képei, amellyel a II. Világháború áldozatainak állítottak emléket. Szerk.)

A bűnügyek világában egy rettenetes bűnesetről számolhatok be. Alföldünk térségében, Békés megyében egy tizennyolc esztendő lányt fához kötöttek, megerőszakolták, majd éghető folyadékkal leöntöttek s meggyújtották. A máglyából úgy szabadult meg a felismerhetlenségig összeégett szerencsétlen lány, hogy elégték a műanyag kötelek a kezén. . . S így összegeve ment még két kilométert mire rátaláltak. Állapota válságos. Másnap a rendőrség megtalálta a bűncselekménnyel gyanúsított fiatalokorú elkövetőt, aki a nevéből ítélve a velünk élő etnikumhoz tartozik. Állítólag a nála s ruháján talált bizonyítékok egyértelműek, de még nem tett vallomást és azóta szinte teljes némaság van az ügyben. . .

Szólnom kellene a szomszédunkban zajló eseményekről is.

- **Jugoszlávia** Montenegró különválásával immáron végleg megszűnt létezni. A Magyarországot sújtó szankciókat, határcsonkításokat leszámítva, a Trianonban, majd a II. Világháborút lezáró békekötésben rögzített határok nem léteznek többé! Bármily furcsa: erről idehaza senki nem beszél. . . Hallgatnak a nagy külpolitika magyarázóik, s hallgatnak a nagy nemzetben gondolkodó politikusaink is. . . És persze hallgatnak az Unió parlamentjében ülő képviselőink is.

- **Keleti szomszédunknál,** Ukrajnában majdnem féleven át nem volt kormány. Most a családított választók visszakövetelték a kommunista vezetőket. A függőség tehát ott is működik. . .

- **Északi szomszédainknál,** Szlovákiában, a Meciar-féle garnitúra jutott szerephez, s máris a magyarokat okolják minden bajukért. . .

Budapest, augusztus 1: ÉGSZAKADÁS!

A helyszín a Váci út és a 3-as (kék) metró Gyöngyösi utcai megállója (Duna Plaza).

LAPZÁRTA UTÁN jött a hír, hogy Budapesten a nemzeti ünnepre összesereglett tömeget irtózatos erejű vihar sújtotta 120 km-es szelekkel és jégesővel: több halott, eltűnt és sebesült. Kivizsgálás folyik. (Képanyag köv. számunkban. Szerk.)

- **Délen** a horvátok élnek s virulnak. A jelek szerint ők lettek a nagy átalakulás igazi nyertesei, ám az is igaz: ők fegyverrel szereztek érvényt jogaiknak s élettel fizettek érte.

Kevés jó is akad: a Budapesti Úszó Európa Bajnokság. A rendezvény színvonalas. Jól szervezett. S fiaink, lányaink jól szerepelnek. Így kevéske öröm jut azért a magyar szívekbe.

S ha már a sportról esett szó, hadd mondjam, hogy hosszas huzavona után kizárták az első osztályból a nagy múltú Ferencváros (Frad) labdarúgó csapatát. A kizárás oka: anyagi csőd. Hogy miként történt ez? Hová tűnt el a pénz? Ennek elmagyarázása egy magamfajta „gyalogos tudósító” nem vállalkozhat. . . Aki ui. nálunk az „elvezett” pénzek után talál érdeklődni, az bizony darázsfészekbe nyúl. Nagyon hamar szembe találhatja magát a független magyar bírói testület valamely tanácsával. Mindenesetre a felháborodás nagy volt a szurkolók körében. Tüntettek is egy picit, de az ügy elcsendesedett, mint minden egyéb ügy a hazában.

Barkuti Jenő, Bátaszék

Cimbalom Argentínában

Az Ars Hungarica meghívására 2006. július 15-én reggel 7 órakor érkeztem meg Buenos Aires-be. Már aznap délután részem volt egy értékes előadásban, amelyet dr. Székásy Miklós, a szervezet elnöke tartott Bartók Béláról. Itt megismerhettem a magyar kolóniának egy részét is.

A művésznő (balra) Leidemann Sylviával és Székásy Miklóssal az előadás utáni teán

Másnap próba a kórusral és a zenekarral. Műsoron: Kodály Zoltán Kállai kettőse, Maros Rudolf Écséri lakodalma, és Gulyás László Széki muzsikája. A kórus gyönyörű magyar kiejtéssel (Leidemann Sylvia, a Liszt Ferenc Zeneakadémián tanult csembaló művész és karvezető nagyszerű vezetése alatt), a zenekar (koncertmester: Oleg Pishenin) a művek manuális perfekciójával rendelkezve, a magyaros íz birtokában játszotta a műveket. Jómagam egy kb. 100 éves, jól vigyázott, szép hangú hangszeren játszottam.

Július 17-én cimbalom estet szerveztek a Hungária Egyesületben. Itt közel 100 vendég jelent meg, felerészben magyar és argentin közönség. A műsoron magyar autentikus népzeneiől Kurtág Györgyig és elektroakusztikus zenéig mutattam be, hogy mi minden játszható hangszeremen. Különösen az argentin fiatalok - akik a Konzervatórium növendékeiként kerültek a koncertre - körében aratott sikert a mai magyar zeneművészet.

Másnap a Radio Nacional Clásica heti „Magyar óra” keretében volt egyórás beszélgetős műsorom, amely folyamán elsősorban pályámról kérdeztek. Köz-

ben Hungaroton CD-kről ment a zene.

A hétvégén zajlott a VIII.

Dél-amerikai Magyar Néptáncfesztivál. A résztvevők: Regós (szervezők) és a Tilinkó (Buenos Aires), Pántlika, Zrínyi és Dunántúl (São Paulo) és a Tündérváros (Montevideo) néptánc-együttesek. A július 22-i hangversenyen erdélyi gyűjtésű anyagot játszottam. Másnap megszólaltak a monumentális kórus- és zenekari művek (Kodály Zoltán, Maros Rudolf, Gulyás László), és a zenekari szőlomok mellett Draskóczy László: Cimbalomcsárdások c. darabját adtam elő nagy sikerrel zenekari szőlolisták kíséretével.

Csodálatos élmény volt látni, amint a Dél-Amerikában született fiatalok táncolták a magyar koreográfiákat, és csak magyar szó volt hallható...

És az utóhang: A cimbalom sikerre oly nagy volt, hogy egy argentin fiatalember (a Konzervatórium ütőse) annyira megszerette a hangszerét, hogy megkért, küldjek iskolát, ütőket, hogy tanulni kezdhessen. Továbbá „találtunk” még két cimbalmot, amelyet kevés hangszereszi munkával használhatóvá lehet varázsolni. A cimbalomok már a hangszerész műhelyében vannak, remélhetőleg sikerül a megbeszélte javításokat elvégezni.

Úgy érzem, sikerült hangszeremet méltón, minden oldaláról sikeresen bemutatni, azt megkedveltetni. Remélem, az utóélete is említésre méltó lesz. Az **Ars Hungarica munkája lenyűgöző, és a magyar kulturális élet megismertetését és elismertségét szolgálja.** Nagyon méltók a támogatásra.

Szakály Ágnes, Liszt díjas cimbalomművész (Budapest)

A ZIK HÍREI – JÚLIUS

„A tanítás az, ami megmarad, amikor a tanultakat már elfelejtettük”

Vezetőségi összejövetel Lajtaváryéknál (Zsuzsi jelentése nyomán összegezte HKZS)

Jelen voltak: Zaha Sándor, Beisné Anni, Benedekné Marika, Gorondiné Judit, Kerekes Cili, Lajtaváryné Zsuzsi, Lomniczy József, Pappné Bella, Zaháné Alexandra.

A megbeszéltek szerint a ZIK 56-os tiszteletadás dátuma október 22 du. 5 órakor. Zóka készíti a műsört.

- Az 1. félévi bizonyítványokat a szünet után osztják ki.

- Az óvoda rendszeresen működik továbbra is.

- A Füge, Eper és Mandula csoport szétválasztása pozitív volt. Így jobban, hatékonyabban lehet dolgozni.

- Az 56-os forradalom 50. évfordulójára rendezett 5 beérkezett pályázatot a Bíráló Bizottság értékeli ki. (Az eredményt au-

gusztus végén kihirdeti).

- 2007-es ösztöndíjprogram: Folyik a levelezés az Oktatási Minisztériummal. A jelenlegi magyar kormány leépíti az anyagi segítséget, így a Minisztérium alig fedez valamit. - 2 hónapnál kevesebb időre nem érvényes az ösztöndíj, mert kevesebb idő alatt a célt (a magyar nyelv elsajátítása) nem lehet elérni.

- Az Ösztöndíjbizottság apák napi sorsolása nagyon eredményes volt. Ez a legegyszerűbb módja a pénzügyi jutásnak, ezért lesz gyermeknap sorsolás is, és októberben újabb „tánc-est”, vagy „buli”.

- A 2007. évi ZIK naptár jeliséje „NÓ-TÁZIK A ZIK” lesz.

A kolónia születésnapjai / CUMPLEAÑOS

(jelmagyarázat: öo = Szent István öregotthonban; MO = Magyarországon él)

Szeptember

1. Benkő Etel / Benkő László / Gorondi István – 2. Kovács-Baráth Babszi / Zombory Michelle – 3. Kiss Péter / Lovricsné Wojno Lalka / Olsavsky Paula (USA) / Szilágyi János (Ausztrália) – 4. Dombay Jenőné Mielke Regina / Schirl Ilona (99!) – 6. Kazinczy Ferenc – 7. Becske B.-né Enrietto Andrea / Kiss Violeta (öo) / Weber Isabel (öo) – 8. Giménez Hernán Kesserű Anikó – 9. Fülöp János / Olmedoné Jándy Beatriz – 11. Freiter Mariana (öo) / Németh Gyula / Lizardiné Vass Katalin (Spanyol o.) – 12. Kalpakian Artin / Olsavsky Patricia – 13. Lencz Károly – 14. dr. Bassó Zsuzsanna / Lányi Mátyás / Remete Tamás (USA) – 15. Tcharykow Sergio – 16. özv. Némethné Siraky Lenke – 17. özv. Papp Jenőné Babi / Fehér Tordai Magdalena / Földényi Ottó (MO) / Vértessy Dani (MO) – 18. Honfi László (MO) – 20. Bonapartian Juan / özv. Monostoryné Ildikó – 21. Arany Lászlóné Edith – 22. Demes Sándor – 23. Honfi Ágnes (MO) – 24. Gröber Stefi / Montiné Zöldi Veronika – 25. Farkas Nándorné Kemes Edith (MO) – 26. Pérez Leidemann Nati – 27. id. Egey Gyula / Gorondi Pál (MO) / Süllös Lenke – 28. Szentiványi Ilona / Tóth Kristóf (Bariloche) – 29. Szilágyi Péter – 30. Szilágyi Péter – 30. Szilágyi Péter / Szentiványi Attila

Isten éltesse az ünnepeltjeinket! ;Feliz cumpleaños!

LAPZÁRTA UTÁN ért minket a szomorú hír, hogy alkalmi munkatársunk

özv. Berczely Györgyné szül. br. Apor Klára

július 12-én csendesen eltávozott.

Lapunk 4. oldalán olvasható – immár posztumusz - beszámolója, amelyet utolsó európai útja után beküldött. Az út kifárasztotta, röviddel visszaérkezése után szíve fölmondta a szolgálatot.

Augusztus 15-én búcsúztattuk a Mindszentynumban.

Emlékét őrizzük.

Isten nyugosztalja!

Méltatására visszatérünk.

Reményik Sándor:

Templom és iskola

Ti nem akartok semmi rosszat, Isten a tanútok reá.

De nincsen, aki köztetek E szent harcot ne állaná. Ehhez Isten mindannyitoknak Vitathatatlan jogot ad: Ne hagyjátok a templomot, A templomot s az iskolát!

Ti megbecsültök minden rendet, Melyen a béke alapul. De ne halljátok soha többé Isten ígését magyarul?! S gyermekeitek az iskolában Ne hallja szülője szavát?! Ne hagyjátok a templomot, A templomot s az iskolát!

E templom s iskola között Futkostam én is egykoron, S hűtöttem a templom falán Kigyulladt gyermek-homlokom. Azóta hányszor éltem át ott Lelkem zsenge tavasz-korát! Ne hagyjátok a templomot, A templomot s az iskolát!

A koldusnak, a páriának, A jöttmentnek is van joga Istenéhez apái módján És nyelvén fohászoknia. Csak nektek ajánlgatják templomul Az útszélét s az égbolt sátorát? Ne hagyjátok a templomot, A templomot s az iskolát!

Kicsi fehér templomotokba Most minden erőik tömörülnek. Kicsi fehér templom-padokba A holtak is mellétek ülnek. A nagyapáink, nagyanyáink, Szemükbe biztatás vagy vád: **Ne hagyjátok a templomot, A templomot s az iskolát!**

(1925)

VÁRJUK
ADOMÁNYÁT!
Z.I.K.
ÖSZTÖNDÍJ-
BIZOTTSÁG
Zaha Alexandra
4794-4986

A szokott REJTVÉNYPARÁDÉNKAT jelen számunkban anyagtorlódás miatt kihagyjuk. Előző rejtvényünk megfejtése Gallon. Gratulálunk a sikeres megfejtőknek, v. Ferenczy Lórántnak és Ing. Szilágyi Péternek. Magyar vagy magyar tárgyú spanyolnyelvű könyvjutalmukat pén-tekenként átvehetik a HKK-ban.

A szerkesztő.

ESEMÉNYNAPTÁR: Lásd Spanyol rész utolsó oldalán

†
v. Máthé László
Csíkszereda, 1919. augusztus 28 -
Córdoba, 2006. július 11
Nagy szomorúsággal közöljük halálát.
Gyászolják:
Felesége Krumenacker Zsuzsanna
Gyermekei: László, Gábor,
Zsuzsanna, Judit, Katalin és Ágnes, menyei, vejei és unokái
NYUGODJÉK BÉKÉBEN!

NEKROLÓG

vitéz Máthé László rep. főhadnagy, „Puma” rep. vadászezred

Csíkszeredán, 1918. augusztus 28-án született. Édesapja ugyanott m.kir. ügyész volt. Az oláh érában semmiképpen sem akart megmaradni, ezért hosszas vagonutazás és vagonlakás után Kaposváron kezdett új életet az ottani törvényszéknél. A család törhetetlen magyar érzelmű volt és így a gyerekek nevelése is.

Idén április elején még meglátogattam Carlos Paz-i otthonában, és vidáman emlékeztünk ifjú katonaeletünkre, felidézve a háborúban hősi halált halt bajtársainkat. Szomorúan állapítottuk meg, hogy talán már csak mi vagyunk ketten, akik ugyancsak kivettük részünket a II. Világháborúból.

Laci! Még újabb találkozásokról is beszéltünk és ezért ért megdöbbenően a hír az utolsó rep. bevetéséről, ez év július 11-én. Életedet a Haza védelmére, szolgálatára szántad, akkor még talán nem is gondolva rá, hogy mint vadászrepülő mennyire benne leszel, a legkeményebb légi harcokban. Ennek bizonyossága, hogy csaknem 150 légi bevetésben volt részed. Az orosz harcokban 11 légi győzelmet arattál és hazánk felett egy amerikai Liberátort is megsemmisítettél. Egyedül a Mindenhatónak köszönhetted, hogy éltben maradtál. Hadi érdemeid és kitüntetéseid elismeréseképpen a Vitézi Rend is tagjai közé fogadott. Jól érezted, hogy a kommunizmusba való hazatérésed nagyobb életveszélyt jelent, mint a háborúban való részvétele. A kiszámíthatatlan sorsod 1949. november 18-án Argentínába hozott. Ideérkezésed nagyon szomorú volt, mert a hajóút utolsó napján meghalt Édesanyád temetésével kezdődött az új hazában az új életed megteremtése. Ugyanaznap ismerted meg a sors ajándékaként Krumenacker Zsuzsát, akivel már a következő év 1950. április 10-én házasságot kötöttél. Új életkezded gyorsan növekedő családot mindennapijának a biztosítására - tanult foglalkozás hiánya miatt - nehéz és küzdelmes volt. 1961-ben Carlos Pazban alapítottál önálló kereseti forrást, és itt neveltél fel jó magyar neveléssel hat gyermekeidet is. Ennek bizonyossága, hogy kirepülve a szülői házból, argentin élettárs mellett még most is kiválóan beszélnek magyarul. Legidősebb fiad legnagyobb büszkeségedre az Argentin Légierők jelenleg is aktív ezredese. Isten kegyelméből 24 unokád szerető ölelése és csókja tette boldoggá egész életedet. Sok ezer kilométerre a hazától szüleid neveléséhez és katona esküdhöz hűen megmaradtál mindenkor példatadóan, törhetetlenül hű magyarnak. Most azzal a nyugodt lelkiismerettel vonulhattál be a Rádvaró „Puma” vadászrepülő ezred bajtársai közé, hogy életed utolsó napjáig úgy éltél, ahogyan megkövetelte és elvárta a Haza. Emlékedet mi is megőrizzük, de megőrzi méltóan örökre hős repülő alakulatod írott történelme is.

v. Ladányi Domonkos, ejtőernyős bajtársad.

Mi történt?

Társadalmi hírek, események. (Rovatvezető: Bonczos Zsuzsa)

Nem is tudom, hol kezdjem, lévén szó az **Argentínai Magyar Hírlapról**, amit legutóbb július 15 után pár nappal kaptunk kézhez, de amibe utoljára júniusban írtam... Érdekes, hogy fel sem tűnt, hogy ez a "kettős" szám nem a hó elsején érkezett, mint szokásos. Persze... Június 3 és július 9 között figyelmünket hazafias lelkesedéstől fűtve a Labdarugó Világbajnokság kötötte le. Egy hónapra elfelejtettük országunk belpolitikai gondjait, elnökünk ravasz sakkhúzásait, a határvillongásokat Uruguayjal - sőt az ország legnagyobb nemzeti ünnepét is, a július 9-et. Ez utóbbi viszont egy szégyen! És jellemző a mostani vezetőkre, akik a nemzeti ünnepeket legfeljebb választási öndicséretre használják.

Bizonyos, hogy az argentin válogatott csodálatraméltó ügyes fürgeséggel nyerte meg az első három játszmát. Június 30-án minden argentin-magyar szíve együtt dobogott, amikor 3 órás hősiesség után egy-nullra elvesztették a németek ellen vívott csatát. Mindez egyetlen szabadrúgás miatt! Kegyetlenek ezek a játékszabályok. Véleményem szerint a világbajnokság felébresztette minden nemzetben a régen szunnyadó (vagy csak lappangó?) nacionalizmust. Még szerencse, hogy a magyarokért nem kellett drukkoljunk az argentinok ellen.

Július 9-e után kolóniánk életét a nagyszabású Dél-amerikai Magyar Néptáncalálkozóra való előkészületek töltötték ki. Az ünnepségeket előkészítők - élükön Trixivel - éjt nappallá téve dolgoztak. Meghívók, plakátok, jegyfoglalás, vendégszereplők elhelyezése. Ugyanakkor már az augusztusi, szintén nagyszabású **Cserkészbálra is folyt a szervezés és verbuválás.** Azok, akik egyik rendezvényben sem voltak érdekelve, gyermekeik téli iskolaszünetében a vakációs programokkal voltak elfoglalva. Ekkora nyüzsgés csak év vége felé szokott lenni...

Nem csoda, hogy **Dr. Székásy Miklós remek előadására, amit az Irodalmi Társaság a Szent László iskolában rendezett július 15-én, aránylag kevesen jelentek meg.** Hangsúlyozom, hogy "aránylag", mert sajnálom kolóniánk zenebarát tagjait, akik nem hallották Bartók Béla emberi alakjáról ezt az újszerű megvilágítást. Híres zeneszerzőnk életét, gondolatait, egyéniségét nagyon érdekesen mutatta be levelezéseim keresztül. Ezek a személyes, közvetlen hangú levelek egészen közel hozták hozzánk Bartók Bélát, mint művészt és mint embert. Érdekes, hogy Bartókot leg-többben csak zenéjén keresztül ismerik, azaz nem "egészen" ismerik. Legérdekesebbek számomra édesanyjával, Voit Paulával és feleségével váltott megjegyzései. Másokat talán zseniális kortársaival, mint Kodály Zoltán, Francis Poulenc vagy Benjamin Britten folytatott eszmecsereit, vagy írókkal, mint Kosztolányi Dezső vagy Kacsóh Pongrác közös gondolatai érdekelték. (Az előadás kézírata kikölcsönözhető a HKK-ból. Szerk.)

SZAPORODUNK

- Bruno Esteban Bakos (IV. Bakos István), május 8-án Resistencia, Chacóban. Szülők: Juan Esteban Bakos és Ana Roganovich. Elhunyt barátunk I. Bakos István dédunokája, és az egy éve köztünk járt II. Bakos István unokája.

Bruno Esteban Bakos, apja Bakos János-István karjában

- Alitiz Hiriart María Constanza, július 3-án, Buenos Airesben. Szülők: Alitiz Szilárd és María Teresa Hiriart. Elhunyt barátunk Alitiz Bandi unokája.

María Constanza Alitiz, apja Alitiz Szilárd karjában

- Fóthy Jamiesen Mora, július 30-án, Buenos Airesben. Szülők: Fóthy András és Jamiesen Andrea, Fóthy István és Judith 8. unokája.

A legifjabb Fóthy-unoka, Mora

Elérkezett a nagy esemény! Július 22-én szombaton Belgránóban, a Teatro Marínban és 23-án, vasárnap Belgránóban, a nagy Auditóriumban szerencsém volt részt venni a VIII. Dél-amerikai Magyar Néptáncalálkozón. Már múlt számunkban és ebben is olvashattátok a két estély műsorát, ezért magáról az élményről igyekszem beszámolni. Mi tagadás, rettentően izgultam, noha nem én voltam a rendező, csak szurkoló... Megnyugtató volt látni, hogy szombaton jóformán utolsó helyig megtelt a 800 személyes színházterem. Biztató jó jel! Viharos tapsok. A szép színes, nyomtatott programot a táskámba nyomtam, majd elolvasom otthon. Nem is volt rá szükség, mert a műsorismertető Zólyomi Kati és Rugonyi Attila minket erről túlbuzgó részletességgel spanyolul és magyarul tájékoztattak. Zóka kitűnő színésznőnek bizonyult ebben a neki való szerepben, amint bemutatta a 3 brazil, 1 uruguayi és 2 argentin néptáncsoport vezetőit, majd a Magyarországról meghívott 2 néptánc szaktanárt, Makovinyi Tibort és Hortobágyi Gyöngyvért, megnyitva ezzel a várva-várt dél-amerikai Néptáncalálkozót. "Na végre!" sóhajtottam, amikor a függőnyt elhúzták és megjelent Bonapartian Edi és a mi kedvenc Regös csoportunk. Dübörgő tapsvihar. Kitétek magukért. Minden elfogultság és részrehajlás nélkül állítom, nem először, hogy ezek a fiúk és néhány leánya is minden porcikájukban átérzik a magyar tánc ritmusát. Élik a táncot. Utánuk egy tökéletesen előadott "Dunántúli üveges" táncal mutatkozott be a **São Paulo-i "Pántlika" csoport.** Elbűvölve néztem milyen hihetetlen egyensúlyérzékkel, biztonsággal, mosolyogva vitték az üveget, tökéletesen megfésült fejükön. A nagyközönség előtt először mutatkozott be, mint harmadik látvány a **"Tilinkó" buenosi gyermekegyüttes.** A meghatottságtól majd elcsúsztam magam. Ezek a gyermekek, unokáink, már a harmadik nemzedék, már szüleik is az emigrációban, Argentínában születtek. Hátra néztem, mögöttem Benedek Marika meg a Lajtaváry házaspár éppen úgy szipogott, mint én. Lehetetlen lenne felsorolni minden táncszámot. Annyi bizonyos, hogy az utolsó 6 évben óriási fejlődött mindegyik csoport, a **São Paulo-i "Zrínyi", az uruguayi "Tündérvirág" és a dél-Braziliából, Jaraguából jövő "Dunántúl".** Ezek a fiatalok - nem egészen gyermekek már - igazi szakértelemmel, óriási energiával, kitartással és odaadással valódi versenyt táncoltak. A "Dunántúl" csoport modern koreográfiával, magyar népzene motívumokra "Opera Rockot" adott elő. A közönséget első percben meglepte a szokatlan műfaj, de a végén mindenki el volt tőle ragadtatva. Valami más, valami új és magával ragadó...

Szünet után a táncgyűtéseket egy kivételes, ritka ajándékkal bővíthetjük: megjelent a **cimbalom!** Várakozásteljes csend! A Magyarországról meghívott, nemzetközi hírnevű művész, Szakály Ágnes két nem nagyon ismert, de valódi erdélyi népi darabot játszott, hangszere minden lehetőséget kifejező képességével. Bennem ritka, felemelő érzéseket váltott ki. Csalódtam, amikor a siker és taps után a művész nem jött vissza a színpadra, hogy folytassa előadását, de még meghajolni sem. "Csak ennyi volt?" kérdeztem csodálkozva a mellettem ülőktől. "Igen, csak ennyi... de ne búsulj, holnap Belgránóban többet fog játszani..."

A mulatság elég későn fejeződött be, de ezért senki nem panaszkodott, hiszen oka a családias, hosszú szünet volt. Magam részéről kicsit elfáradtam, főleg a lábam. Egész este nemcsak lélekben, de minden porcikámmal velük táncoltam.

Másnap, vasárnap Belgránóban, 1300 személyes nagy koncertteremben az ünnepség már nem egy családias, magyaroknak szánt "táncbemutató" volt. A Coral Hungaria és az Ars Hungarica zenekara, cimbalommal együtt közreműködtek abban, hogy vendégeinknek, az argentinoknak, a magyarul már nem beszélő rokonoknak bemutassák a magyar népzene és a táncot. A nagy terem megtelt! "Ne izgulj" - mondogattam megint magamnak. Nem fogunk szégyent vallani.

Nem is vallottunk szégyent! Nagy siker, taps és gratulációk. Amiben már nem vagyok olyan biztos az, hogy megszerettük-e pentatonikus zenénket, színes népviseleteinket, Európa legváltozatosabb néptáncát, itt ismeretlen, ritka hangszerünket? Sok volt a magyar ismertető szöveg és kevés a **művészetet ismertető, tárgyilagosan magyarázó spanyol szöveg.** Kár! Mert mindenki a legjobbat adta magából. Hiszem, hogy magyaroknak és nem magyaroknak egyaránt igazán szép élmény volt.

- A Néptáncalálkozó és egyéb Buenos Aires-i magyar koloniális rendezvénynek képei interneten megtekinthetők: www.gfoto.org Rendelések: info@gfoto.org Papírkép 13x18cm.: \$ 3.- darabja
- DVD-film (előadásokként 2 dvd \$ 35.-) megrendelhető 4799-4740 / 4711-1242

UTAZÓINK

Ebben a hónapban csak a visszajöttökkel foglalkozom, a következő számra hagyom az elmenteket. Tehát megjöttek:

- Jakab Nándor és felesége Zsófi európai útjukról. A legszebb emlékeket és fényképeket Magyarországon és Erdélyben gyűjtötték - vagy 300 fénykép áll rendelkezésünkre!

- Monostoryné Ildikó USA-ból és Magyarországról. Unokája Eric Rochesterben átvette díjnyertes egyetemi diplomáját. Budapesten pedig az Eotvös Loránd Tudományegyetem új látványos színhelyén megemlékeztek Ildikó világhírű nagyapjáról, a csillagász-kutató Kövesligethy Radóról.

Óriási izgalommal vártuk beszámolóját. A **Mundial** zajában, a Hungáriában, a legszűkebb baráti körben ebédeltünk, és ahogy ez már szokott lenni: Ildikó, több óra és fogás leforgása alatt egyetlen mondatát sem tudta befejezni. Mindenki egyszerre beszélt. Az ünnepelt pedig több nekifutás után mosolyogva hallgatott.

- özv. Dóryné Széchenyi Icsi útterveit a tőle megszokott diszkrécióval senkivel nem közölte előre. Amit évek óta tervezett, élete egyik legnagyobb vágya teljesült! Két Chilében élő fiával, egy Pesten élő unokával és kis dédunokával együtt meglátogatták Budapestet, Gödöllőt és Somogyvárt, a gróf

b.-j.: Trea dédunoka, Mátyás unoka, Dóryné Icsi, fia Akos és fia Andor, Gödöllőn

Széchenyi család ősi birtokát, Imre gróf egyetlen leányának, Icsinek otthonát. Elismerően mesélt a kastély (amely 1946 óta sérült gyermekek otthona), a híres park és a mauzóleum jelenlegi állapotáról és helyzetéről. Külön élmény volt számára Szőnyi Ferenc volt nagykövetség társaságában megtekinteni a mai Magyarország egyik legfontosabb történelmi emlékhelyét, I. László magyar király által alapított kupavárhegyi Bencés kolostor és templom romjait. Az átadásokat somogyvári birtokán még Ilona nagyapja, Széchenyi Imre gróf saját költségén 1896-ban kezdte el. Ezelőtt 15 évvel a megyei hatóságok komolyan nekiláttak a rekonstrukciónak.

- Apor Klára Magyarországról. Másnap hívtam, de már nem találtam otthon. Menyétől értesültem, hogy a Favalaro klinikán, az intenzívterápián egy enyhe infarktussal gyenge állapotban fekszik. Amint magához tért, első gondolata, ami kicsit nyugtalanította, hogy nem szeretne meghalni, mielőtt irományait befejezné. Nem tudok rá mást mondani, mint: "Ez ő, ez Klára, az örök optimista, pozitív, nyugodt és derűs." Példát vehetünk róla, mind, akik ismerjük. Pár napon belül már belgránói otthonából, drótpostán átküldte nekünk vidám úti beszámolóját. (l. a 4.o.-on. Szerk.)

- Sorg Erzsébet, (barátoknak Baby), másik ilyen csodálatraméltó, életörömmel teli barátnőnk. Egy hónap alatt bejárta Olaszországot, ahol gyermekeit és unokáit látogatta, Ausztriát, Németországot, ahol nagy baráti köre várta és kényeztette.

- A Zombory család, leányai és azok barátnői, barilochei síelés után. Őket is elkapta a hideghullám (jégvihar nem volt), elég sok és jó hó. Dudi júli 22-én érkezett meg európai útjáról és aznap este betoppant leányával Michelle-el a szombati néptáncfesztiválra. Másnap ők is csatlakoztak a családhoz.

- Zaha Gábor USA-ból is meglepetésszerűen megjelent a fesztiválon együtt apjával, id. Zaha Sándorral. Gábor New Jerseyből jött meglátogatni családját és barátait.

- Remete Tomi és családja is itt járt Miamiából részt venni Andrea nővérének 50. születésnapja pazar megünneplésén. Felesége **Kesserű Kati** és fiai **Márki** és **Iván** élvezték a rövid argentinai viszontlátást.

- Gorondi István és Edith Peruból, ahol a kis **Gáborral** és **Miklóssal** 10 nagyon kellemes napot töltöttek a Csendes-óceán partján másik két fiatal házaspárral, akikkel még Harvardban kötöttek életre szóló barátságot. (foto)

A "székely" Jakabék

b.-j.: Trea dédunoka, Mátyás unoka, Dóryné Icsi, fia Akos és fia Andor, Gödöllőn

AZ ARGENTÍNAI MAGYAR HÍRLAP TÁMOGATÓI

2005: Alapító Fővédnök: **Rubido-Zichy Hohenlohe Senta**

Alapító Védnökök: Alitisz Constantino - Eickertné Toinette - Gorondi István és Edith - Lomniczy József - Monostoryné Kövesligethy Ildikó - Móri Istvánné - Papp Jenő - Takács István (+) - Zilahi Sebess Jenőné Bonczos Zsuzsanna - Zombory István - Zöldi Márton

2005. folyamán kronologikusan bejött adományok: Dr. Farkas Ferenc - Dr. Némethy Kesserű Judit (U.S.A.) - N.N. - N.N. - Dr. Orbán László. *Nuestro agradecimiento especial a Alexis Pejacevich*

2006-ban eddig bejött adományok:

Rubido-Zichy Hohenlohe Senta **Móricz Istvánné** N.N.
Dr. Némethy Kesserű Judit (USA) **Erdődy József** **Gorondi István és Edith**
Zilahi Sebessné Bonczos Zsuzsa **Dr. Farkas Ferenc** **K.I.**

Az Argentínai Magyar Hírlap és az egész magyar közösség nevében hálásan köszönjük támogatásukat!

b.-j.: Tamássy Júlia, M. Kornélia, Marta Romano és Olsavszky Kriszti. FOTO O. KRISZTI

M. Párty Kornéliát augusztus 12-én volt diákjai és tanárok Plátanoson egy misével búcsúztatták magyarországi útja előtt. M. Kornélia 40 év után először megy vissza Magyarországra. Budapesten meglátogatható az Angolkisasszonyok Intézetében (Váci u. 47/b). A viszontlátásra, kedves Mater!

Dr. Farkas Ferenc
 ügyvéd
 Carlos Pellegrini 743
 p. 10. of. 45
 Buenos Aires
 Tel.: 4322-0902
 Kérjen órát

h

**"Kiművelt emberfők
 által tenni nagy
 nemzetté a magyart!"**

Dres. Constantino Miguel Alitisz y Silvina Laura Loria
 abogados
 Libertad 480 2º piso,
 en el horario de 14 a 18 hs.
 4382-2990 y 4382-4895

Valeria De Pataky
 Lic. en Psicología (UBA)
 Jóvenes y adultos
 Consultorio 4787-1793
 155-046-5214

Lic. Eva Barnaky
 Psicóloga (UB)
 Logoterapeuta
 Belgrano 4541-0314
 Palermo 4822-2865
 eva.proasi@mail.salvador.edu.ar

Dra. Daniela Bordalejo Dr. Martin Puricelli
 Médicos Psiquiatras
 Consultorio:
 15-5325-2078 4953-9959

HKK HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE - HKK
 KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR
 Hivatalos órák: Péntekenként 19 - 21 óra. Hungária Egyesület 1. em. - Pje. Juncal 4250, Olivos Tel. 4799-8437 haynal@fibertel.com.ar

- A megjelent írásként nem fejezik ki szükség szerűen a szerkesztő véleményét, és azokért minden esetben szerzőik felelősek.
 - Kéziratokat, fényképeket nem örzünk meg és nem küldünk vissza. Javítás jogát fenntartjuk.
 - Szabályosan gépelt, kijavított, és e-mailen beküldött írásként a közlésnél előnyben részesülnek.
 - Hirdetéseket csak a hirdetési díj befizetése után közlünk.

Esta edición fue impresa en IMPRENTA ALFA BETA S.A. 4522-1855

INTÉZMÉNYEINK

NUESTRAS INSTITUCIONES

IFJÚSÁGI CSOPORTOK - ACTIVIDADES JUVENILES

EMESE KULTÚRA ÉS IFJÚSÁGFENNTARTÓ TESTÜLET - ASOCIACIÓN CULTURAL EMESE, Patrocinadora de las Instituciones Juveniles Húngaras de la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986

39.SZ. MAGYAROK NAGYASSZONYA LCSCS. - AGRUPACIÓN DE GUÍAS HÚNGARAS Nº 39 MAGYAROK NAGYASSZONYA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4738-3183 - cynthipupi@yahoo.com.ar

18SZ. BARTÓK BÉLA CSCS. - AGRUPACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS Nº 18 BARTÓK BÉLA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4837-0161 - kerekmartin@yahoo.com.ar

KÜLFÖLDI MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG DÉL-AMERIKAI KÖRZET - DISTRITO ARGENTINA DE LA ASOCIACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS IN EXTERIS. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. - matias@noblegrain.com (54-11) 4131-7136

REGŐS MAGYAR NÉPTÁNCGYÜTTES - CONJUNTO FOLKLÓRICO HÚNGARO REGŐS - Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-4740 - edibon1@yahoo.com

ZRINYI IFJÚSÁGI KÖR (HÉTVÉGI MAGYAR ISKOLA) - CÍRCULO JUVENIL ZRINYI - Colegio Húngaro. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4624-4461 - beisfami@yahoo.com.ar

MŰVÉSZET, ZENE, KULTÚRA - ARTE, MÚSICA, CULTURA ARS HUNGARICA KULTÚRA- ÉS ZENETERJESZTŐ CIVIL SZERVEZET - ARS HUNGARICA, Asociación Civil de Música y Cultura - szekasym@xlnet.com.ar - **CORAL HUNGARIA** - sylvialeidemann@fibertel.com.ar - Cuba 2445, (1428) Buenos Aires. Tel. 4788-8889 - www.arshungarica.com.ar

HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR - HKK - BIBLIOTECA HÚNGARA - Pje. Juncal 4250, 1º piso. (1636) Olivos, Bs. As. Tel. 4799-8437 - haynal@fibertel.com.ar

MAGYAR SZINTÁRSULAT: ÁLMOGYÁR a Hungáriában. zolyomikati@fibertel.com.ar

KLUBOK - CLUBES

HUNGÁRIA EGYESÜLET - CLUB HUNGÁRIA, Asociación Húngara en la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-8437 / 4711-0144 - mzoldi@dls-argentina.com.ar

VALENTÍN ALSINAI MAGYAR DALKÖR - CORO HÚNGARO DE VALENTÍN ALSINA. Av. Gral. Viamonte 2635, (1822) Valentín Alsina, Bs.As. Tel. 4244-1674

WILDEI MAGYAR EGYESÜLET - SOCIEDAD HÚNGARA DE WILDE. Víctor Hugo 58, (1875) Wilde, Bs.As. Tel. 4252-0390 - amjlm@yahoo.com.ar

ISKOLÁK - COLEGIOS

ANGOLKISASSZONYOK INTÉZETE (WARD MÁRIA) - COLEGIO MARÍA WARD. Calle 43 Nº 5548, (1861) Plátanos, Bs.As. Tel. 4215-1052

SZENT LÁSZLÓ ISKOLA - COLEGIO SAN LADISLAO. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 - sladislao@ciudad.com.ar

SPORT - DEPORTES

HUNGÁRIA VÍVÓ CSOPORT - ESGRIMA CLUB HUNGÁRIA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4461-3992 - henriette@arqa.com

EGYHÁZAK - IGLESIAS

"KRISZTUS KERESZTJE" MAGYAR EVANGÉLIKUS GYÜLEKEZET - IELU - CONGRÉGACIÓN EVANGÉLICA LUTERANA HÚNGARA "LA CRUZ DE CRISTO" - Amenábar 1767 - (C1426AKG) Buenos Aires. Tel. 4503-3736 - cvhefty@yahoo.com.ar

MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ - IGLESIA REFORMADA HÚNGARA - Cptn. Ramón Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903 / 15-5746-6505 - amerke@argentina.com

"MINDSZENTYNUM" ARGENTÍNAI MAGYAR KATOLIKUSOK EGYESÜLETE - ASOCIACIÓN DE LOS CATÓLICOS HÚNGAROS EN LA ARGENTINA - Aráoz 1857, (1414) Buenos Aires. Tel. 4864-7570 - mindszentynum@hotmail.com

INTÉZMÉNYEK - INSTITUCIONES

ARGENTÍNAI MAGYAR INTÉZMÉNYEK SZÖVETSÉGE - AMISZ - FEDERACIÓN DE ENTIDADES HÚNGARAS DE LA REPÚBLICA ARGENTINA (FEHRA) - Capitán Ramón Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903 - nvattay@aol.com

ARGENTIN-MAGYAR KERESKEDELMÉI ÉS IPARKAMARA - CÁMARA ARGENTINO-HÚNGARA DE COMERCIO E INDUSTRIA - Av. R. Sáenz Peña 720 piso 9º "E", (1035) Buenos Aires. Tel. 4326-5107 - info@camara-hungara.com.ar

MAGYAR SEGÉLYEGYLET "SZENT ISTVÁN ÖREGOTTHON" - ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BENEFICENCIA "HOGAR DE ANCIANOS SAN ESTEBAN" - Pacífico Rodríguez 6258 (ex 1162), (1653) Chilavert, Bs.As. Tel. 4729-8092 - hogarhungaro@hotmail.com

MAGYAR IRODALMI ÉS KULTÚRTÁRSASÁG - ASOCIACIÓN LITERARIA Y CULTURAL HÚNGARA. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 / 6141 - jakabterek@ciudad.com.ar

MHBK - MAGYAR HARCOSOK BAJTÁRSI KÖZÖSSÉGE - COMUNIDAD DE CAMARADERÍA DE LOS EX COMBATIENTES HÚNGAROS EN LA ARGENTINA - Sargento Cabral 851, 1º A (1059) Buenos Aires Tel. 4328-8209 / 15-4949-9640

SZENT ISTVÁN KÖR - CÍRCULO DE SAN ESTEBAN. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4783-6462 - jakabterek@ciudad.com.ar

VITÉZI REND ARGENTÍNAI CSOPORT - ORDEN DE LOS CABALLEROS VITÉZ. Capiulo Argentino. Tel/Fax (5411) 4715-2351 - nvattay@aol.com

VIDÉK - INTERIOR DEL PAÍS

BARILOCHEI MAGYAR EGYESÜLET - ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BARILOCHE - Rolando 250, (8400) Bariloche, Prov. de Río Negro. Tel. 02944-461994

CÓRDOBAI MAGYAR KÖR - CÍRCULO HÚNGARO DE LA PROVINCIA DE CÓRDOBA. Recta Martinoli 8611, Barrio Villa Belgrano, Córdoba. Tel. 0351-481-8531 - filipanicliliana@hotmail.com

SANTA FE-I MAGYAROK TÁRSASÁGA - AGRUPACIÓN HÚNGAROS DE SANTA FE (CAPITAL) - 9 de Julio 6345, (3000) Santa Fe. Tel. 0342-469-5500 - adorjan@ciudad.com.ar

Atención:

Rogamos a los responsables informarnos de errores o cambios. Gracias.

APRÓHIRDETÉSEK - CLASIFICADOS

Publicite su búsqueda o servicio a costo reducido

\$ 20.- por renglón por mes, o \$ 150.- anual, únicamente con pago anticipado

Informes en nuestra administración: 4711-1242

Baby-sitter - Kerekes Cili, Tel. 4837-0161 o 15-5420-1543
¿DOLORES? ¿CONTRACTURAS? ¡Libérese de ellos! Csilla Vágó
 Masoterapeuta Tel. 15-5478-3441 Tel. 4792-2452
G-FOTO fényképész, rendezvények, bálók, esküvők, 4796-1392 15-5726-1192 - gery@fibertel.com.ar (Kiszely Gergely)
Tortas húngaras: Recetas Sra. de Bakos - Tel. Pablo 4799-3482

Októberi lapzártá: szeptember 10

Anyag és hírek beküldésére: 4711-1242

amagyarhirlap@yahoo.com

HUNGÁRIA
 ASOCIACION HUNGARA EN LA ARGENTINA

HUNGÁRIA

MAGYAR EGYESÜLET

Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos
 4799-8437 4711-0144

Elnök: Zöldi Márton - mzoldi@dls-argentina.com.ar

Vezetőségi gyűlés minden szerdán este 9-kor

Titkárság: Zumpf Gusztáv: Keddtől szombatig 18-tól 21.30-ig. Vasárnap 12.30-tól 16 óráig. **Étterem:** Hétköznap (hétfő kivételével) 18-tól éjfélig. Szombat-vasárnap ebéd és vacsora. Asztalfoglalás 4799-8437 / 4711-0144 Sr. Omar

DÖRY ELENA (Ileszi)

Társas és egyéni utazások - repülő és hajójegyek
 szálloda foglalás kül- és belföldön
 esküvői ajándék listák

Hívjon: 4812-5564

Fax: 4812-3239

elenadory@hotmail.com

Squam
 Crema dental multifunción con EDS y flúor

Protege su sonrisa diariamente

- ▶ Acción Antisarro
- ▶ Acción Antiplaca
- ▶ Acción Anticaries
- ▶ Protege el esmalte
- ▶ Previene la enfermedad periodontal

Gador
 Al Cuidado de la Vida

http://www.gador.com.ar

PRESENTACION: Pomos multilaminados con 80 y 120 gramos.

SUSANA SEBESS

Viajes Corporativos
 Viajes de Placer
 Eventos y Convenciones

FURLONG-FOX

Carlos Pellegrini 1023 Piso 12 - C1009ABU - Buenos Aires, Argentina

Tel. (54-11) 4108-3220 - ssebess@furlong-fox.com.ar

Argentínai MAGYAR HÍRLAP

Az argentínai magyarok független folyóirata

Kiadó-szerkesztő:

Haynalné Kesserű Zsuzsanna

Rovatvezető Bonczos Zsuzsa

Szerkesztőségi iroda: Bonapartianné, Graul Trixi

Luis Monteverde 3132 - (1636) Olivos - Buenos Aires

Tel./Fax: (54-11) 4711-1242 amagyarhirlap@yahoo.com

http://epa.oszk.hu/amh

www.hhrf.org/amh

www.lamoszsz.hu/amh